

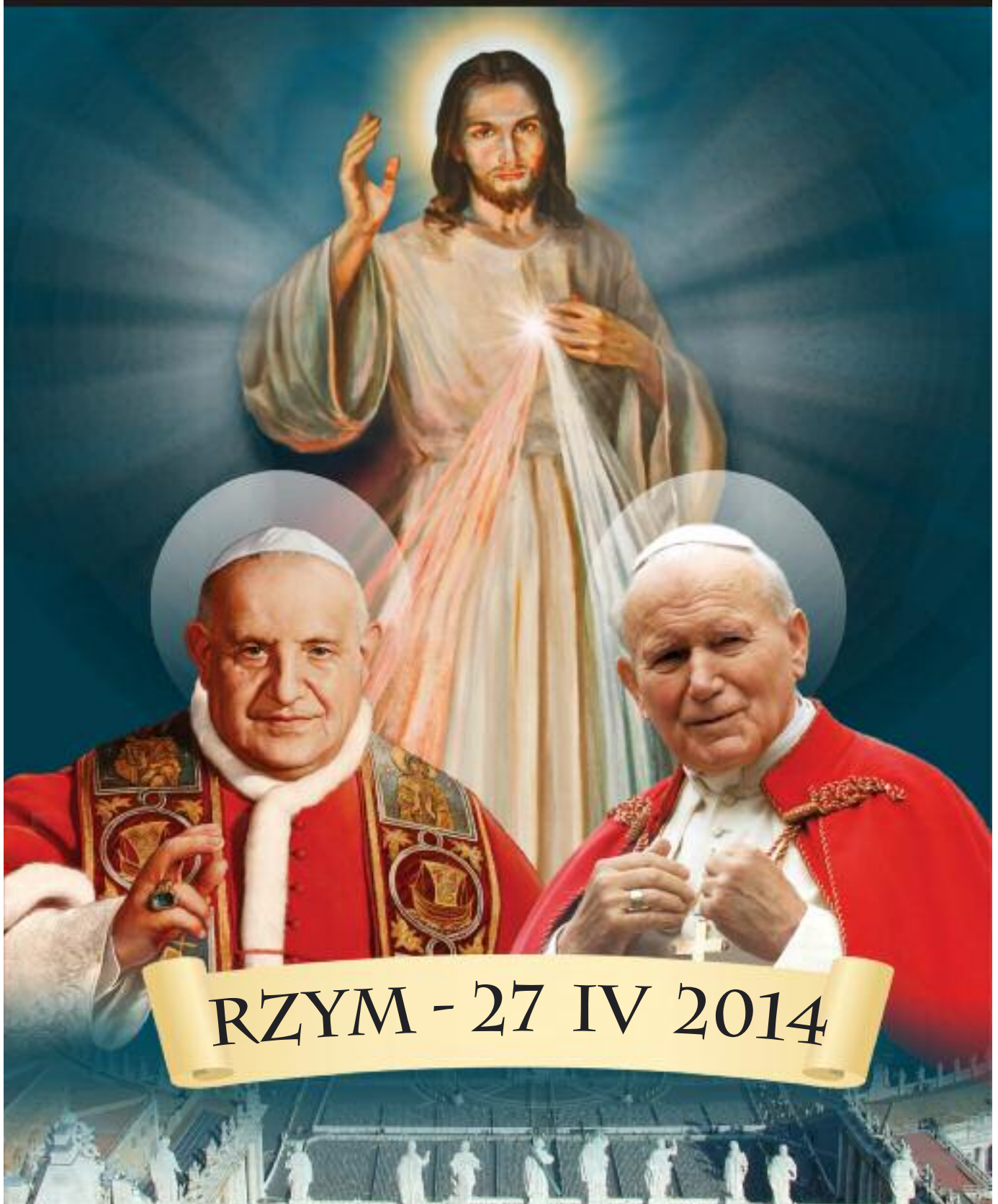
GŁOS BRATA

Pismo Parafii św. Brata Alberta - Gdańsk Przymorze

WIELKI POST 2014 r.

Nr 1 (59)

**„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.
Kto we Mnie wierzy, choćby umarł, żyć będzie” (J11,13)**

Budowanie ścianek ceglanych pod stację Drogi Krzyżowej

Prace rzeźbiarskie nad XII stacją Drogi Krzyżowej

Prace inwentaryzacyjne niezbędne do wykonania dokumentacji badań nośnej konstrukcji dachowej

Odśnieżanie terenu parafii i dachu kościoła

Słowo od Księdza Proboszcza

Kochani Parafianie!

Czas Wielkiego Postu w połowie już za nami. Warto więc pomyśleć jak ten czas przeżywam... Pozwól, że zaproponuję na drugą część, tego szczególnego okresu, duchowe zamyślenia.

Zapraszam do udziału w rekolekcjach:

– dzieci i młodzież gimnazjalną w dniach 23-26.03 prowadzący ks. Ireneusz Koziorzębski

– dorośli i studenci w dniach 5-8.04 prowadzący o. dr Piotr Kwiatek

– młodzież szkół średnich 9-10.04 prowadzą osoby świeckie wraz z naszymi kapłanami.

Niech te duchowe zamyślenia przygotują nas do przeżywania największych tajemnic naszej WIARY a także niech wpiszą się w przygotowania naszych serc na wielki dar kanonizacji papieża Jana XXIII oraz Jana Pawła II.

Składam także najlepsze życzenia świąteczne. Niech Zmartwychwstały Chrystus umacnia, prowadzi i obdarza wszelkimi potrzebnymi łaskami.

*Z uśmiechem i świąteczną życzliwością
Ks. Proboszcz Grzegorz Stolczyk
wraz z Kapłanami i Siostrami Betankami*

Witamy ks. Diakona Piotra Lebkuchena, który w czasie Wielkiego Postu będzie odbywał w naszej parafii praktykę duszpasterską. Życzymy owocnego przygotowania się do święceń prezbiteratu.

Z ŻYCIA NASZEJ PARAFII

XII 2013 r. – w zakrystii i kiosku parafialnym można było otrzymać poświęcony wigilijny opłatek oraz nabyć świece Caritasu w ramach „Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom”. Zbieraliśmy też trwałe produkty żywnościowe i dobrowolne ofiary przed świętami Bożego Narodzenia dla najuboższych rodzin z terenu naszej parafii.

17 XII 2013 r. – 26. rocznica powstania naszej parafii. Ogarnialiśmy naszą modlitwą wszystkich duszpasterzy oraz wiernych naszej Wspólnoty.

15-18 XII 2013 r. – trwały Rekolekcje Adwentowe, które prowadził Rektor Seminarium Księży Saletynów z Krakowa ks. Jacek Pawłowski.

15 XII 2013 r. – Adwentowy Wieczór Chwały rozpoczął się Mszą św. Po Eucharystii miało miejsce uwielbienie Najświętszego Sakramentu połączone z modlitwą wstawienniczą.

15 XII 2013 r. – dzieci z Eucharystycznego Ruchu Młodych wraz z siostrą Bernardą przygotowały kiermasz z ozdobami i dekoracjami świątecznymi. Liturgiczna Służba Ołtarza oferowała sianko wigilijne. Ofiary zebrane podczas kiermaszu przeznaczone zostały na działalność tych wspólnot.

19 XII 2013 r. – odbyło się spotkanie opłatkowe wspólnoty „Lux Cordis”.

22 XII 2013 r. – uczniowie z Gimnazjum Nr 21 prezentowali swoje dzieła plastyczne podczas kiermaszu świątecznego przed kościołem.

29 XII 2013 r. – w uroczystość św. Rodziny z Nazaretu gościliśmy Rodziców księży pracujących w naszej parafii. Po Mszy św. odbyło się spotkanie opłatkowe na plebanii.

2 I 2014 r. – rozpoczęły się wizyty duszpasterskie w domach naszych parafian.

5 I 2014 r. – dzieci z Koła Teatralnego wraz z siostrą Salezją przygotowały „Bożonarodzeniowe jasełka”, które zostały wystawione przed Mszą św. o godzinie 11.00.

12 I 2014 r. – dzieci z Przedszkola Nr 62 wraz z wychowawcami przygotowały przedstawienie bożonarodzeniowe, które zaprezentowały przed Mszą św. o godz. 12.00.

16 I 2014 r. – chór parafialny odbył spotkanie opłatkowe.

17 I 2014 r. – nauczyciele i wychowawcy ze szkół i przedszkoli znajdujących się na terenie naszej parafii wspólnie kołędowali w kaplicy klasztornej u sióstr betanek.

18 I 2014 r. – członkowie wspólnoty Domowego Kościoła odbyli spotkanie opłatkowe.

19 I 2014 r. – przeżywaliśmy na terenie parafii Niedzielę Biblijną, która wpisała się w obchody Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Ks. Ryszard Rosa ze Zgromadzenia Księży Paulistów głosił Słowo Boże podczas wszystkich Mszy św. Przed kościołem można było kupić Ewangeliarze na 2014 rok.

19 I 2014 r. – wspólnoty Żywego Różańca, Miłosierdzia Bożego, Rycerstwa Św. Michała Archanioła spotkały się na opłatku.

26 I 2014 r. – odbył się „Koncert kołęd” przygotowany przez nasz chór parafialny, scholę liturgiczną i zespół młodzieżowy.

2 II 2014 r. – przeżywaliśmy dzień szczególnej wdzięczności za osoby konsekrowane w naszej Wspólnocie Kościoła. Dziękowaliśmy Bogu za siostry zakonne pracujące w naszej parafii i za kapłanów posługujących wśród nas.

9 II 2014 r. – zostały poświęcone świece dzieciom przygotowującym się do I Komunii Świętej.

11 II 2014 r. – przeżywaliśmy Światowy Dzień Chorych. Podczas dodatkowej Mszy św. wszystkim potrzebującym księży udzielali Sakramentu Chorych.

23-25 II 2014 r. – wspólnie modliliśmy się w Sanktuarium MB Fatimskiej w Gdańsku Żabiance podczas nawiedzenia figury Św. Michała Archanioła.

2 III 2014 r. – podczas wszystkich Mszy św. Słowo Boże głosił gościnnie ks. Marek Paluszkiwicz a Patrycja Hurlak dała świadectwo nawrócenia i wiary w Jezusa Chrystusa.

– przedszkolaki i młodsze dzieci szkolne brały udział w zabawie karnawałowej przygotowanej przez Wspólnotę Domowego Kościoła.

6 III 2014 r. – na adoracji Najświętszego Sakramentu rozpoczęliśmy rozważania związane z duchowym bogactwem pozostawionym przez Jana Pawła II, aby lepiej przygotować się do kanonizacji Papieża.

8 III 2014 r. – ks. Diakon Piotr Lebkuchen rozpoczął w naszej parafii praktykę duszpasterską.

Sprawozdanie duszpasterskie 2013 r.

Miniony rok 2013 zapisze się zapewne w historii Kościoła powszechnego jako szczególny. Papież Benedykt XVI ogłosił, iż ze względu na podupadające zdrowie i brak sił pragnie zakończyć swój pontyfikat. Jego następcą kardynałowie wybrali Jorge Mario Bergoglio, duchownego z Argentyny, który przyjął imię Franciszek. Nowy papież wniósł wiele ożywienia i nowego sposobu myślenia dotyczącego nowych wyzwań dla Kościoła. Zakończył także ogłoszony przez Benedykta VI – Rok Wiary. Małą częścią kościoła powszechnego jest diecezja, a jeszcze mniejszym organizmem jest parafia.

Nasza, której patronuje św. Brat Albert, w minionym roku przeżywała Srebrny Jubileusz swego istnienia. W tym czasie posługiwało wśród nas 26 kapłanów i 16 siostr zakonnych. Wspominamy ich z wdzięcznością i sentymentem. To oni, w tym czasie, ochrztili nieco ponad 3 tys. dzieci i odprowadzili do wieczności ponad 2 tys. naszych parafian. Zapewne w naszych sercach pozostają piękne czerwcowe celebracje, których uwieńczeniem była dziękczynna Eucharystia sprawowana pod przewodnictwem ks. Arcybiskupa Metropolity. Bogu niech będą dzięki za ten przepiękny czas wspomnień, refleksji i odczytywania nowych wyzwań, które stają przed Kościołem. Ważnym wydarzeniem duszpasterskim w minionym roku były także święcenia kapłańskie naszego parafianina Stanisława Pamuły w Szkocji oraz jego Msza prymicyjna z udziałem ks. Biskupa z diecezji Oban, który przybył z liczną grupą gości z tejże diecezji. Kilka miesięcy wcześniej, także nasz parafianin, Marcin Moszczyński przyjął święcenia diakonatu będąc klerikiem Gdańskiego Seminarium Duchownego. A zatem w maju tego roku będziemy przeżywać kolejne prymicie.

Personalia

Aktualnie w duszpasterstwie parafialnym pracuje 7 kapłanów. Czterech wikariuszy oraz dwóch kapłanów do pomocy duszpasterskiej. Ks. Tadeusz, pełniący obowiązki kapelana w Domu Seniora Caritas i Ks. Tyberiusz, który kilka tygodni temu został mianowany Dyrektorem Katechetycznym w Archidiecezji Gdańskiej – gratulujemy. Gorliwie współpracuje z nami pięć Sióstr Betanek. Do pomocy mamy także świecki personel katechetyczny oraz ks. diakona na praktyce duszpasterskiej. Księżę i Siostry wspiera liczne grono osób, które pomaga zarówno w działalności duszpasterskiej jak i budowlanej.

Życie Sakramentalne

Fundamentem życia religijnego w parafii jest życie sakramentalne. W minionym, 2013 roku Sakrament Chrztu św. przyjął 61 dzieci (88/2012), (103/2011) zaś Sakrament Małżeństwa 15 par (29/2012), (21/2011). Ks. Abp Tadeusz Głocowski udzielił Sakramentu Bierzmowania 85 młodym ludziom (68/2012), (100/2011). Do wieczności odprowadziliśmy 119 naszych parafian (130/2012), (120/2011). Wielką naszą radością jest fakt, iż wielu naszych parafian przystępuje do Komunii Świętej. W ciągu roku rozdaliśmy ponad 260 tys. Komunii Św. Kapłani odwiedzają także chorych z posługą w pierwsze piątki i soboty miesiąca. Chorych, którzy sys-

tematycznie, co miesiąc, goszczą kapłana w swoim domu jest ponad 100.

Modlitwa

Życiu sakramentalnemu towarzyszy zawsze modlitwa. Coroczne spotkania związane z Rokiem Liturgicznym ubogacamy nabożeństwami, które odprawiamy w ciągu tygodnia. I tak wierni mogą adorować Najświętszy Sakrament w każdy czwartkowy wieczór oraz 16 dnia każdego miesiąca w kaplicy w klasztorze. Ponadto odbyły się rekolekcje wielkopostne i adwentowe. Przeżywaliśmy Światowy Dzień Chorych. Z radością wspominamy także piękne adwentowe nieszpory zwane „Lucenariami”. Do kalendarza duszpasterskiego wpisaliśmy także nowe zaproszenia. Przeżywaliśmy wspólnie, po raz pierwszy, „Holly Wins – Święty Zwycięzca” w wigilię Uroczystości Wszystkich Świętych oraz Adwentowy Wieczór Chwały.

Pielgrzymki

W ubiegłym roku parafianie nasi nie mieli zbyt wielu okazji do odwiedzenia miejsc pielgrzymkowych. Odbyły się jedynie pielgrzymki do Matemblewa i Lichenia. Kilkunastoosobowa grupa uczestniczyła w Gdańskiej Pieszej Pielgrzymce na Jasną Górę. Młodzież udała się także na spotkanie do Lednicy. Już dziś zapraszamy do udziału w czerwcowej pielgrzymce na Wschód organizowanej przez Ks. Piotra.

Wydarzenia

Ważną rolę w komunikowaniu się z wiernymi pełni nasza parafialna gazeta „Głos Brata”. Redakcja przygotowała i wydała, jak co roku, 4 numery. Dziękujemy i gratulujemy całej Redakcji. Na podkreślenie zasługuje również fakt, iż coraz więcej osób korzysta z parafialnej strony internetowej. Miesięcznie odwiedzają ją kilka tysięcy osób zarówno z Polski, jak i z zagranicy. Po raz trzeci przygotowaliśmy i wydaliśmy kalendarz parafialny, w którym zaprezentowaliśmy dzieła z minionych 25 lat. Jak co roku zaprosiliśmy naszych parafian na przedstawienia bożonarodzeniowe przygotowane przez dzieci i przedszkolaków. W czerwcu z racji odpustu odbył się festyn jubileuszowy – festyn parafialny połączony z różnego rodzaju atrakcjami. Wśród ważnych wydarzeń warto także odnotować coroczne spotkanie dla rodziców księży, którzy posługują w naszej parafii.

Kultura

Kapłanom i Siostram zakonnym zależy na pogłębianiu osobistego kontaktu z wiernymi. Temu celowi służą cykliczne spotkania, które wpisują się w kalendarz duszpasterski. Jest wśród nich zabawa karnawałowa dla dzieci, jesienne grzybobranie, zabawa andrzejkowa dla dorosłych. W tym miejscu dziękujemy wszystkim osobom z różnych Wspólnot, które nie szcędzą czasu i sił, aby sprawiać radość innym. Ponadto przedszkolaki mogły uczestniczyć w cotygodniowej katechezie. Siostry i kapłani zorganizowali kilka wakacyjnych wyjazdów zarówno dla dzieci jak i młodzieży.

Dzieła charytatywne i goście

Ważnym rysem parafii jest działalność charytatywna. Wśród naszych działań warto wymienić: akcję „Żonkil” – pomoc na rzecz hospicjum; zbiórki na obiady dla dzieci w naszych szkołach oraz dla poszkodowanych w Syrii i na Filipinach. Odbyło się także kilka zbiórek na misje. A wśród nich zbiórka na wyjazd Patrycji i Agnieszki z Duszpasterstwa Akademickiego na misje do Zambii. Gościliśmy także w cyklu „Rok Wiary przeżywany z przedstawicielami różnych zakonów” Ks. Piotra salwatorianina, O. Tomasza franciszkanina oraz O. Ryszarda oblata Marii Niepokalanej. Wsparliśmy Dom „Złota Jesień” na Zaspie oraz wzięliśmy udział w akcji Caritas „Tornister pełen uśmiechów”. Łącznie na cele charytatywne parafianie przeznaczyci prawie 80 tys. złotych. Bardzo za wszelką pomoc dziękujemy.

Sprawy budowlane

Wymiar duszpastersko – pastoralny stanowi zawsze fundament działalności każdej Wspólnoty Parafialnej. Istnieje jednak drugi wymiar, który można nazwać budowlanym. Od blisko 25 lat, w naszej parafii, zajmujemy się także tym wymiarem. Podsumowując ubiegły rok stwierdzam, iż dzięki wielkiej mobilizacji i ofiarności parafian udało się zrealizować wszystkie zamierzenia a nawet więcej. Przypomnę tylko te ważniejsze, gdyż nie wszyscy może je pamiętamy:

- 1.(styczeń) trzy ostatnie witraże
- 2.(luty) płaskorzeźba św. Brata Alberta
- 3.(marzec) cztery ostatnie dębowe ławy zamykające podesty od strony ołtarza
- 4.(marzec) wieczna lampka przy tabernakulum
- 5.(wiosna, lato) renowacja terenu za krzyżem misyjnym po odwiertach do ogrzewania
- 6.(czerwiec) płaskorzeźba bł. Jana Pawła II
- 7.(jesień) regulowanie należności oraz prace projektowe i wykonawcze przy drodze krzyżowej (efekt widzimy już dziś). Budżet inwestycyjny przekroczył ponad pół miliona zł.
- 8.Ponadto cały czas trwają prace mające na celu skompletowanie dokumentacji powykonawczej wszystkich obiektów parafialnych oraz regulowanie zobowiązań kredytowych związanych z ogrzewaniem. Do tego dochodzą koszty bieżącej działalności i eksploatacji związanej z zamieszkaniem w plebanii i klasztorze.

Kończąc to podsumowanie chciałbym wszystkim gorąco podziękować za modlitwę, dobre słowo, a także za ofiarności, dzięki której tak wiele wspólnie zrealizowaliśmy. Mam nadzieję, że to zaangażowanie będzie kontynuowane i zaowocuje konsekracją kościoła, która planowana jest za trzy lata. Dziękuję również: kapłanom, siostram zakonnym, katechetom, wszystkim grupom duszpasterskim, członkom Rady Parafialnej oraz wszystkim ludziom dobrej woli, którzy akceptują nasze działania i się z nimi identyfikują. Niech wsparcie i wstawiennictwo św. Brata Alberta – naszego patrona, towarzyszy nam w kolejnym roku naszej wspólnej pracy.

ks. Proboszcz

JANIE PAWLE...

Byłeś sternikiem wielkiej łodzi
W niej ludzie starzy i młodzi
Tyś dobrą nowiną szerzył
Zewsząd lud ku Tobie bieżył

Na skrzydłach biegleś do Macieży
Z wiarą – do ukochanej młodzieży
Mówiłeś – Bóg jest miłością
Uczyłeś niezmiennie, z wytrwałością

Z Twoją opieką było przecież
Wejście w Trzecie Tysiąclecie
Twój niezwykły pontyfikat
Historia zapisze jako unikat

Uczyłeś jak żyć i się pogodzić
Pokazałeś, jak się odchodzi...
Dziś Jesteś w Domu Ojca
Nam została nadzieja kojąca

JANIE PAWLE

Twoje dzieło to potęga
Po zakątki świata sięga
Jasny Twój umysł niepojęty
Sprawił, że Jesteś Święty

Dziś modlimy się do Ciebie
Wesprzyj nas u Ojca w niebie
On zrozumie ludzkie ułomności
My Mu zaśpiewamy hymn radości
Z naszych serc popłyną dzięki
Ojcze Święty – Janie Pawle – Wielki!

*Grażyna Brylska
Gdańsk, 26.03.2006 r.*

Sprawozdanie z działalności Punktu Konsultacyjnego Psychologiczno-Lekarskiego

Punkt Konsultacyjny Psychologiczno-Lekarski działa od 4.01.2005 roku. Pracują w nim charytatywnie 2 osoby: lekarz specjalista II stopnia z zakresu psychiatrii, dr Jadwiga Radziemska-Rymarz i specjalista z zakresu psychologii klinicznej, mgr Anna Górzynska.

Celem działalności jest udzielanie pomocy psychologiczno-lekarskiej zgłaszającym się pacjentom. Porady udzielane są raz w miesiącu, zawsze we wtorek od godz. 16.15 do 18.00. Zgłaszały się do nas osoby przeżywające różnego rodzaju problemy natury psychologicznej, jak i również psychiatrycznej. Przycho- dzą też uzależnieni od alkoholu i narkotyków. Zdecydowana większość osób zgłaszających się po pomoc to nasi parafianie, jednak pomoc uzyskują również osoby z sąsiadujących dzielnic

(Zaspa, Żabianka), także z innych parafii Trójmiasta, a nawet z innych miast Polski.

W roku 2011 statystycznie udzielałyśmy około 6 porad miesięcznie, natomiast w roku bieżącym pomoc uzyskało około 30 osób. Niektóre z tych osób, poza jednorazową wizytą, pozostają pod stałą opieką terapeutyczną.

Działalność Punktu Konsultacyjnego wiąże się ze współpracą z Gdańskim Centrum Zdrowia (Dzienne Oddziały Psychiczne, Poradnia Geriatryczna, Dzienny Oddział Leczenia Uzależnień, Poradnia Odwykowa, Poradnia Psychiatryczna Dzieci i Młodzieży) w Gdańsku Nowym Porcie, Poradnią Odwykową przy ul. Zakopiańskiej oraz z Młodzieżowym Ośrodkiem Terapeutycznym „Mrowisko” w Sopocie.

Sprawozdanie z działalności Poradnictwa Rodzinnego

Poradnię Rodzinną przy parafii pw. Świętego Brata Alberta prowadzi od stycznia 2000 roku. Za wyjątkiem lat 2006-2009, kiedy przebywałam za granicą. Wszelkie odbyte w ramach jej działalności spotkania są odnotowane w zeszycie poradnianym. Poradnia służy przede wszystkim bezpośredniemu przygotowaniu do małżeństwa par narzeczonych oraz poradom zainteresowanym w zakresie życia rodzinnego i planowania rodziny. Wszystkie spotkania z narzeczonymi są prowadzone indywidualnie.

W czasie pierwszego spotkania przedstawiam głównie za- myśl Boga względem małżeństwa i rodziny opierając się na Piśmie Świętym, Adhortacji Apostolskiej Familiaris Consortio oraz Listu do Rodzin Jana Pawła II, przybliżam biologię prokreacji, przedstawiam rozwój życia ludzkiego w fazie prenatalnej. Podczas drugiego i trzeciego spotkania przedstawiam zagadnienia związane z planowaniem rodziny ze szczególnym uwzględnieniem zapoznania z me- todą wielowskaźnikową angielską.

Od roku 2006 (poprzednia wizytacja kanoniczna) w po- radni bezpośrednie przygotowanie do małżeństwa odbyło

2007 r. – 28 par

2008 r. – 37 par

2009 r. – 35 par

2010 r. – 26 par

2011 r. – 15 par

2012 r. – 8 par do dnia 6 maja 2012

Jedna para odbyła nauki po ślubie.

Kilkakrotnie korzystała ze spotkań ze mną nastolatka, także z chłopa- kiem. Ostatecznie podjęli wspólną decyzję o powrocie do wstrze- mięźliwości seksualnej. Była także pani z 40-letnim stażem małżeń- skim sygnalizująca poważne problemy w związku. Skierowałam ją do psychologa w poradni w Oliwie. Większość par albo ma ślub w na- szym kościele albo mieszka na terenie naszej parafii. Są jednak i ta- kie pary, które poszukują możliwości odbycia nauk, gdyż albo na te- renie ich parafii nie są prowadzone, albo termin ślubu bardzo nagli.

Od czerwca 2010 roku obowiązuje odpłatność w wysoko- ści 100 zł wnoszona przez narzeczonych. Do dnia dzisiejszego jedy- nie jedna para odmówiła opłaty ze względu na trudną sytuację ma- terialną. Nie spotykam się z jakimikolwiek problemami w tym za- kresie.

Największą bolączką pracy w poradni jest zbyt późne zgłaszanie się narzeczonych na nauki, zwłaszcza w czasie wiosen- nym, gdy ilość ślubów znacznie wzrasta. Narzeczeni potrafią zgła- szać się do mnie na dwa tygodnie przed ślubem. Od momentu wprowadzenia tzw. wyprawek przeszkolonych zostało 38 par, w tym raz w naukach uczestniczył sam narzeczony (narzeczona reali- zowała nauki w swojej parafii poza Gdańskiem). 5 par stosowało an- tykoncepcję hormonalną, 4 już miała dzieci a 5 było w ciąży.

W 2011 roku, w miesiącach sierpień – wrzesień spotkania z narzeczonymi obserwowała praktykantka p. Marta Jąkałska.

Doradca życia rodzinnego mgr Iwona Klein

Sprawozdanie z działalności biblioteki i czytelnii im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki

Biblioteka i czytelnia parafialna mieści się w dwóch salkach na naj- niższym poziomie plebanii. Biblioteka istnieje od roku 1988 i czyn- na jest w środy od 16.00-18.00 i niekiedy w niedzielę po niektórych mszach św. W roku 2011 biblioteka wzbogaciła się o nowe stalowe regały, które znajdują się w wyremontowanej przez ks. Proboszcza Grzegorza Stolczyka salce katechetycznej. Obecnie w księżce in- wentarzowej zapisanych jest 6258 książek przy zapisanych 488 czy- telnikach. Księgozbiór w ciągu ostatnich lat zwiększył się o kilka ty- sięcy książek. Wpisano 1633 w tym około 300 wydanych w latach 2001-2011. Niestety trzeba z przykrością stwierdzić, że liczba czy- telników przychodzących w ciągu miesiąca, aby wypożyczyć książ- ki, nie przekracza kilkunastu osób. Większość ludzi z naszej parafii

w ogóle nie była w naszej bibliotece.

Od prawie 6 lat bibliotekę prowadzą panie: Maria Kwiatek i Gertruda Słodnik. W ostatnim czasie biblioteką opiekowali się księża: Krzysztof Grzemeski i Tadeusz Polak. W pracach bibliotecz- nych uczestniczyła również młodzież a szczególnie Ewelina Zwara i Kacper Nycz. Biblioteka zorganizowała wystawy o Bł. Ks. Jerzym Popiełuszce, Bł. papieżu Janie Pawle II, oraz Japonii doświadczonej żywiołem tsunami. Biblioteka również udostępniła wystawę o We- sterplatte przygotowaną przez pana Czesława Nowaka. W czytelnii są dostępne tygodniki i miesięczniki katolickie, a wśród nich min: „Katecheta”, „Być dla innych”.

Sprawozdanie z działalności redakcji pisma parafialnego „Głos Brata”

„Głos Brata” – pismo naszej parafii, ukazuje się nieprzerwanie od 2002 roku. Do dziś powstało 51 numerów. Śmiało można powiedzieć, że jest to historia naszej parafii zachowana w słowach i obrazach.

„Głos Brata” – to pismo wydawane przez parafię pod wezwaniem św. Brata Alberta, adres: 80-395 Gdańsk, ul. Olsztyńska 2, Tel. 058 556 42 40, e-mail: Albert@diecezja.gda.pl, www.bratalbert.com.pl

Redakcja „Głosu Brata” spotyka się pod opieką ks. Proboszcza Grzegorza Stolczyka i ks. Tadeusza Polaka. Tworzenie jednego numeru to często wielotygodniowa praca całego zespołu i gości. Najczęściej nie ogranicza się jedynie do spisywania zdarzeń. Czasami dzieje się tak wiele, że trudno wszystkie wydarzenia zmieścić w jednym numerze. Pierwszy numer liczył 12 stron a największy numer aż 50 stron.

Każde spotkanie to wielogodzinne dyskusje i rozmowy a nawet spory. A wszystko po to, aby w ręce parafian trafiło pismo, które nie tylko będzie kroniką wydarzeń, ale przede wszystkim świadectwem tego, jak niesamowicie intensywnie kwitnie życie naszej parafii.

Pismo redaguje zespół naszych parafian. Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Teresa Sowińska. Okładka i ilustracje Andrzej Sowiński. Pismo, co łatwo zauważyć, posiada bardzo piękną szatę graficzną, o którą od samego początku dbają Państwo Teresa i Andrzej Sowińscy. Autorami artykułów są nie tylko członkowie redakcji, ale również młodzież oraz parafianie należący do różnych ruchów i grup oraz goście, którzy odwiedzają naszą parafię. Dzięki takiej różnorodności autorów pismo

ma bardzo żywy charakter, ponieważ każdy człowiek wnosi do niego cząstkę siebie, swojej duchowości i swojego świata.

Zapewne piękna szata graficzna, różnorodna tematyka i otwartość na ludzi ich sposób przeżywania wiary i życia wpływają na to, że „Głos Brata” jest chętnie czytany przez naszych parafian, z czego ogromnie się cieszymy. Gazeta jest wydawana w 300 egzemplarzach i od 2012 roku jest w całości kolorowa.

Ps. Niestety jednak pismo nasze nie dociera do parafian obojętnych religijnie i nieobecnych w kościele.

Spotkanie zespołu redakcyjnego Głosu Brata w bibliotece parafialnej w 2012 roku

Zbudujemy razem tablicę pamiątkową na Westerplatte! – Stowarzyszenie Godność

Bł. Papież Jan Paweł II prowadząc przez 27 lat Kościół powszechny, zapisał się trwale w jego historii. W trudnych czasach komunizmu Opatrzność uczyniła Go naszym Opiekunem i Przewodnikiem. Z Jego nauczania czerpać będą się przyszłe pokolenia.

Pamiętamy wszystkie pielgrzymki Ojca Świętego do Ojczyzny, ale na Wybrzeżu szczególnie tę z czerwca 1987 roku. To tutaj podczas Mszy św. w Gdyni i w Gdańsku Jan Paweł II uczył nas patriotyzmu, cierpliwości i solidarności, mówił „o nas i za nas”. Podczas pamiętnego spotkania na Westerplatte, nawiązując do bohaterstwa obrońców tego skrawka Polski, nakreślił młodemu pokoleniu Polaków zadania na najbliższe dziesięciolecia w zakresie troski o kraj, rodzinę, wiarę i kulturę narodową.

27 kwietnia 2014 r. Papież Franciszek włączył Jana Pawła II do grona Świętych Kościoła. Uznaliśmy, że zbliżająca się kanonizacja zobowiązuje nas do upamiętnienia modlitewnego spotkania Ojca Świętego z młodzieżą na Westerplatte i wygłoszonej wówczas, historycznej homilii.

W związku z powyższym zamierzamy, jako Stowarzyszenie Godność, zrzeszające na Wybrzeżu byłych działaczy Solidarności i więźniów politycznych z lat 1980-1989 zorganizować budowę granitowej tablicy pamiątkowej u podnóża kop-

ca na Westerplatte, w miejscu, które każdego roku odwiedzają dziesiątki tysięcy młodych Polaków i cudzoziemców.

Na frontowej ścianie granitowej tablicy będzie umieszczony zapis przypominający najważniejsze słowa homilii Jana Pawła II z 12 czerwca 1987 r.:

„Każdy z was, młodzi przyjaciele, znajduje też w życiu jakieś swoje Westerplatte. Jakiś wymiar zadań, które musi podjąć i wypełnić. Jakaś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić, nie można zdezerterować. Jakiś porządek praw i wartości, które trzeba utrzymać i obronić, w sobie i wokół siebie. Obronić – dla siebie i dla innych”.

Środki finansowe na budowę tablicy zgromadzimy w drodze zbiórki publicznej. Tablica będzie miała formę zgodną z projektem wybranym w konkursie, zorganizowanym przez Miasto Gdańsk w 2010 r. Koszt tablicy wyniesie 166 tys. zł.

Stowarzyszenie Godność prowadzi zbiórkę pieniędzy na oparciu o pozwolenie Marszałka Województwa Pomorskiego nr ROPS -P.622.40.13 z 27.11. 2013 r.

Dobrowolne kwoty można przekazywać na konto: Nordea Bank Polska S.A. 69 1440 1387 0000 0000 1173 1635.

Dziękujemy za wpłatę każdej kwoty.

Gdańsk, marzec 2014 r.
Czesław Nowak, Stowarzyszenie Godność

ŚWIĘTO BOŻEGO MIŁOSIERDZIA

Miłosierdzie Boże to największy z przymiotów Boga, obok świętości i sprawiedliwości. Największym darem, jaki otrzymaliśmy od miłosiernego Boga, jest życie – stworzone przez Boga i nieustannie podtrzymywane.

Na kartach Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu sam Bóg opowiada o swoim miłosierdziu, które objawiło się w samym akcie stworzenia świata. Z miłości do ludzi chciał przebywać z nimi w raju. Z Narodem Wybranym zawarł przymierze na Górze Synaj i obiecał zesłanie Mesjasza. Bóg Ojciec spełnił obietnicę zesłania Zbawiciela w osobie Jezusa Chrystusa, przez którego najpełniej objawił tajemnicę swej miłosiernej miłości.

Chrystus okazuje człowiekowi nieustannie swoje miłosierdzie realizując swoje słowa: „A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do końca – czasu.” (Mt 28, 20)

Jezus wielokrotnie nawołuje ludzi do miłości, bo to ją uczynił podstawą Nowego Przymierza:

- „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.” (Mt 5, 7)
- „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny.” (Łk 6,36)
- „Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary.” (Mt 9,13)

Jezus o miłosiernej miłości Boga naucza nas w wielu przypowieściach, m.in.: o miłosiernym ojcu i marnotrawnym synu, o miłosiernym Samarytaninie, o niemiłosiernym słudze. Najpełniej jednak Miłosierdzie Boże objawiło się na Golgocie, kiedy Chrystus wziął na siebie grzechy całego świata i z miłości do nas umarł na krzyżu. Przelewając swoją Krew, ofiarował samego siebie Swemu Ojcu jako ofiarę doskonałą, przez co zmazał grzechy wszystkich ludzi. Po trzech dniach zmartwychwstał – zwyciężając śmierć i szatana. Od tej pory, bramy nieba są otwarte dla dusz, zostało przywrócone życie wieczne, utracone wcześniej przez grzech nieposłuszeństwa Adama.

Jezus ofiarowuje się za nas nieustannie: w czasie każdej Mszy św., składając za nas ofiarę doskonałą; przez sakrament chrztu świętego powołując nas do synostwa Bożego; odpuszczając nasze grzechy w sakramencie pokuty; udzielając swej miłości małżonkom w sakramencie małżeństwa; przychodząc w sakramencie namaszczenia do chorych jako kochający i podtrzymujący ich w cierpieniu uzdrowiciel.

Prawdę o Miłosierdziu Boga względem ludzi w naszych czasach poznaliśmy za sprawą m.in. świętej siostry Faustyny Kowalskiej ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Została ona wybrana przez Boga, aby przypomnieć światu tajemnicę Jego miłosierdzia. Na polecenie Jezusa i spowiedników siostra w swoim „Dzienniczku” zapisała to wszystko, co Bóg dał jej poznać w mistycznych doświadczeniach. W rozmowach ze św. Faustyną Jezus ukazuje swoje miłosierdzie jako przymiot powszechny, nieograniczony, dostępny dla wszystkich ludzi. „Dusze dążące do doskonałości niech szczególnie uwielbiają Moje miłosierdzie, bo hojność łask, które im udzielam, płynie z miłosierdzia Mojego. Pragnę, aby te dusze odznaczały się bezgraniczną

ufnością w Moje miłosierdzie. Uświęceniem takich dusz ja sam się zajmuję, dostarczę im wszystkiego, czegokolwiek będzie potrzeba dla ich świętości. Łaski z Mojego miłosierdzia czerpie się jednym naczyniem, a nim jest – ufność. Im dusza więcej zaufa, tym więcej otrzyma. Wielką mi są pociechą dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam wszystkie skarby swych łask. Cieszę się, że żądają wiele, bo Moim pragnieniem jest dawać wiele, i to bardzo wiele. Smucę się natomiast, jeżeli dusze żądają mało, zacieśniają swe serca.” (Dz. 1578-1579)

Św. Faustyna określa Miłosierdzie Boże bardzo zwięźle: „Miłosierdzie jest kwiatem miłości; Bóg jest miłością, a miłosierdzie jest Jego czynem, w miłości się poczynia, w miłosierdziu się przejawia”. (Dz. 651)

Jezus Chrystus podczas rozmów z Siostrą Faustyną nakazywał jej stworzenie podstaw kultu Miłosierdzia Bożego, w takich formach jak: namalowanie obrazu, napisanie koronki, wprowadzenie święta Miłosierdzia wraz z nowenną oraz Godziny Miłosierdzia. Pan Bóg posłużył się osobą całkowicie oddaną Jezusowi, ale bardzo schorowaną. Siostra wykonała wszystko, co było w jej mocy. Przekazała opis obrazu „Jezu, ufam Tobie”, spisała słowa koronki do Bożego miłosierdzia, napisała „Dzienniczek”, w którym umieściła treść rozmów z Jezusem. Jednak rozpowszechnienie kultu Bożego Miłosierdzia i ogłoszenie święta, Pan Bóg powierzył Apostołowi Miłosierdzia naszych czasów – papieżowi Janowi Pawłowi II.

Jako młody człowiek Karol Wojtyła w czasie drugiej wojny światowej często modlił się przy grobie siostry Faustyny, gdy szedł do pracy lub wracał z niej, w pobliskim zakładzie produkcji sody. Później jako ksiądz, następnie bi-

Św. Siostra Faustyna Kowalska (1905-1938)

skup i metropolita krakowski chętnie wygłaszał okolicznościowe homilie w klasztorze w Łagiewnikach. Brał również udział w symposiumach organizowanych na temat Bożego Miłosierdzia.

5 października 1965 roku, po zasięgnięciu opinii ówczesnego prefekta Świętego Oficjum, kard. Alfreda Ottaviani, abp Karol Wojtyła rozpoczął proces informacyjny dotyczący życia i cnót siostry Faustyny Kowalskiej. Zakończył się on uroczystie 20 września 1967 roku.

Kard. Karolowi Wojtyśle bardzo zależało na tym, by wynieść na ołtarze siostrę Faustynę. Nie ustawał zatem w wysiłkach, aby usunąć wszelkie przeszkody nieustannie pojawiające się w tej sprawie. Wielokrotnie interweniował w Stolicy Apostolskiej, udowadniając stosownymi dokumentami, że wydany 19 listopada 1958 roku dekret Świętego Oficjum, zakazujący kultu Bożego Miłosierdzia przekazanego przez siostrę Faustynę, powinien być uznany za nieobowiązujący. Tak też się stało. 30 czerwca 1978 roku Kongregacja Doktryny Wiary wydała Notyfikację odwołującą zakaz szerzenia nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego.

„Orędzie o miłosierdziu Bożym zawsze było mi bliskie i drogie. Historia jakby wpisała je w tragiczne doświadczenie drugiej wojny światowej. W tych trudnych latach było ono szczególnym oparciem i niewyczerpanym źródłem nadziei nie tylko dla krakowian, ale dla całego narodu. Było to i moje osobiste doświadczenie, które zabrałem ze sobą na Stolicę Piotrową i które niejako kształtuje obraz tego pontyfikatu – te słowa wypowiedziane przez Ojca Świętego Jana Pawła II w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach stanowią klucz do zrozumienia jego życia, nauczania i posługi apostolskiej.

Zainspirowany orędziem Miłosierdzia Bożego, które Bóg przekazał przez siostrę Faustynę, Ojciec Święty 30 XI 1980 r. ogłosił pierwszą w historii Kościoła encyklikę o Bożym miłosierdziu „*Dives in misericordia*”.

Opatrzność sprawiła, że jako biskup Karol Wojtyła rozpoczął proces beatyfikacyjny siostry Faustyny. Już jako papież Jan Paweł II 18 kwietnia 1993 roku ogłosił siostrę Faustynę Kowalską błogosławioną. Dwa lata po beatyfikacji s. Faustyny – w 1995 roku – wprowadził święto Miłosierdzia Bożego dla wszystkich diecezji w Polsce. W dniu kanonizacji siostry Faustyny, 30 kwietnia 2000 roku, wprowadził do Liturgii całego Kościoła święto Miłosierdzia Bożego w pierwszą niedzielę po Wielkanocy.

17 sierpnia 2002 roku w krakowskich Łagiewnikach Ojciec Święty zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu. „Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia!” – mówił wówczas Jan Paweł II. „Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść i chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, która koi ludzkie umysły i serca, i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odślania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy. (...) W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście!”.

Kult Bożego Miłosierdzia błyskawicznie rozszerza się na cały świat. Można postawić pytanie: kto jeszcze kilkanaście lat temu wiedział, kim była siostra Faustyna i gdzie leżą Łagiewniki? A dzisiaj do Bazyliki Miłosierdzia Bożego w Krakowie przybywają corocznie ponad dwa miliony pielgrzymów z Polski i ze wszystkich kontynentów ziemskiego globu. „Dzienniczek” św. siostry Faustyny jest obecnie jedną z najpopularniejszych książek polskiego autora na całym świecie. „Dzienniczek” tłumaczony jest nawet w najdalszych zakątkach świata, nawet na języki używane w dorzeczu Amazonki, czy na pustyniach Afryki.

Wymowne jest potwierdzenie autentyczności świadectwa Bożego Miłosierdzia w życiu błogosławionego Jana Pawła II, który jako niestrudzony pielgrzym i autentyczny sługa miłosierdzia. Całym swoim życiem i posługą świadczył, że w tym świecie obecna jest miłość potężniejsza od zła. Słowem i czynem uczył, że tajemnicę Bożego Miłosierdzia trzeba przeżywać w kontekście codziennego życia każdego człowieka.

Jan Paweł II wielokrotnie wzywał do tego, aby chrześcijanie w naszych czasach stawali się apostołami, świadkami tej prawdy wiary, bo – jak stwierdził – nic tak nie jest potrzebne człowiekowi jak miłosierdzie Boże – owa miłość łaskawa, współczująca, wynosząca człowieka ponad jego słabość ku nieskończonemu wyżynom świętości Boga.

Znakiem dla Kościoła i świata stała się śmierć Ojca Świętego, która wypadła w wigilię święta Miłosierdzia Bożego, w sobotę 2 kwietnia 2005 roku, o godzinie 21.37, gdy odchodził do Domu Ojca, Kościół liturgicznie obchodził już święto Miłosierdzia. W ten sposób jeszcze raz i jakby w testamentie Ojciec Święty wskazał na to, co jest najistotniejsze dla Kościoła i świata.

„Miłosierdzie samo w sobie, jako doskonałość nieskończonego Boga, jest również nieskończone. Nieskończona więc i niewyczerpana jest też gotowość Ojca w przyjmowaniu synów marnotrawnych wracających do Jego domu. Nieskończona jest gotowość i moc przebaczenia, mając swe stałe pokrycie w niewysłowionej wartości ofiary Syna. Żaden grzech ludzki nie przewyższa tej mocy ani jej nie ogranicza. Ograniczyć ją może tylko od strony człowieka brak dobrej woli, brak gotowości nawrócenia, czyli pokuty, trwanie w oporze i sprzeciwie wobec łaski i prawdy, a zwłaszcza wobec świadectwa krzyża i zmartwychwstania Chrystusowego. I dlatego też Kościół wyznaje i głosi nawrócenie.” – pisał Jan Paweł II w encyklice „*Dives in Misericordia*”.

Tegoroczne święto Miłosierdzia Bożego będzie wyjątkowym wydarzeniem, bo podwójnie radosnym. Po pierwsze – dziękować będziemy za niezmierzone Boże Miłosierdzie i za otrzymane łaski, po drugie – cieszyć się będziemy z kanonizacji dwóch papieży – Jana Pawła II i Jana XXIII, które będzie miało miejsce w Rzymie.

Polska ma szczególne powody do dziękczynienia Bogu. Za przyczyną Ojca Świętego rozpadła się postkomunistyczna Europa. Jan Paweł II pozostawił nam wielkie dziedzictwo w postaci swoich licznych dzieł ewangelizacyjnych. Wdzięczni też jesteśmy za Jego orędownictwo w niebie i własny przykład oddania się Bogu. A każdy osobiście, za umocnienie w wierze i za wysłuchanie naszych modlitw.

Opracowanie: Teresa Sowińska

Uśmiechnięty papież – Jan XXIII

30 września 2013 r. papież Franciszek ogłosił, że na placu św. Piotra w Rzymie, 27 kwietnia 2014 r., w niedzielę Miłosierdzia Bożego wraz z bł. Janem Pawłem II zostanie kanonizowany bł. Jan XXIII. Będzie to dzień wielkiego święta Kościoła, być może z udziałem czterech papieży. Panu Bogu dziękować będziemy za Jego Miłosierdzie oraz za wpisanie do katalogu świętych dwóch błogosławionych papieży, aby móc Im oddawać kult publiczny i należną świętym cześć.

Postać Wielkiego Polaka – bł. Jana Pawła II jest nam bardzo bliska i dobrze znana. Jednak, wybierając się na pielgrzymkę do Rzymu, warto także przypomnieć osobę drugiego kanonizowanego papieża – Jana XXIII.

Bł. Jan XXIII uchodzi za jednego z najwybitniejszych papieży w dziejach Kościoła mimo krótkiego pontyfikatu przypadającego na lata 1958-1963. Znany jest głównie jako inicjator Soboru Watykańskiego II. „Dobry papież” – jak go nazywano – był przede wszystkim człowiekiem pełnym skromności i pokory, znanym także z doskonałego poczucia humoru.

Droga życiowa Jana XXIII w skrócie przebiegała następująco:

- 25 XI 1881 r. – narodziny i chrzest w Sotto il Monte. Papież Jan XXIII – jako osoba świecka – nazywał się Angelo Giuseppe Roncalli. Urodził się w wielodzietnej rodzinie chłopskiej, głęboko religijnej, pełnej miłości do Boga i Kościoła.
- 1893 – mając dwanaście lat wstąpił do niższego seminarium duchownego w Bergamo. Tam też 1 marca 1896 r. został przyjęty do III Zakonu św. Franciszka.
- W 1901 r. – po otrzymaniu stypendium za wyniki w nauce, rozpoczął naukę w Papieskim Seminarium Rzymskim.
- 13 VII 1904 r. – po ukończeniu nauki w seminarium, obronił doktorat z teologii w Rzymie.
- 10 VIII 1904 r. – w Rzymie przyjął święcenia kapłańskie. Następnie został sekretarzem biskupa w Bergamo i wykładowcą teologii i historii Kościoła w seminarium.
- lata 1919-20 – został ojcem duchownym seminarium w Bergamo, redagował biuletyn „Życie diecezjalne”, był także duszpasterzem Akcji Katolickiej.
- lata 1921-25 – pracuje w Rzymie, pełni funkcję przewodniczącego Dzieła Rozkrzewiania Wiary we Włoszech.
- 19 III 1925 r. – w Rzymie przyjmuje sakrę biskupią z rąk kard. Giovanni Tacci. Za hasło posługi wybrał sobie zawołanie: *Obedientia et Pax* (Posłuszeństwo i pokój). Został wierny temu hasłu przez całe swe pasterskie posługiwanie.
- lata 1951-53 – zostaje stałym obserwatorem Stolicy Apostolskiej przy UNESCO.
- 12 I 1953 r. – w Rzymie papież Pius XII ogłasza go kardynałem.
- 15 I 1953 r. – w Paryżu otrzymuje kapelusze kardynalski z rąk prezydenta Vincenta Auriola.
- lata 1953-1958 – zostaje mianowany patriarchą Wenecji.
- 15 III 1953 r. – ingres do bazyliki św. Marka.
- 28 X 1958 r. – po śmierci Piusa XII zostaje wybrany papieżem, przyjmuje imię Jan XXIII.

- 23 XI 1958 r. – ingres do bazyliki św. Jana na Lateranie – katedry biskupów Rzymu.
- 4 X 1962 r. – odbywa pielgrzymkę do Loreto i Asyżu.
- 11 X-8 XII 1962 r. – I sesja Soboru Watykańskiego II.
- 1 III 1963 r. – otrzymuje międzynarodową nagrodę pokoju im. Balzana.
- 3 VI 1963 r. – Jan XXIII umiera. Jego ostatnie słowa brzmiały: „Nie mam innej woli, jak tylko wolę Boga. – *Ut unum sint!*” (Aby byli jedno!).

W swoim testamencie, nawiązując do duchowości franciszkańskiej, z jaką związał się we wczesnych latach młodości, pisał: „Pozory dostatku często zasłaniały ukryte ciernie dotkliwego ubóstwa i uniemożliwiały mi dawanie zawsze z taką hojnością, jakiej bym pragnął. Dziękuję Bogu za tę łaskę ubóstwa, które ślubowałem w młodości, ubóstwa ducha, jako kapłan Serca Bożego, i ubóstwa rzeczywistego, co mi dopomogło, by nigdy o nic nie prosić, ani o stanowiska, ani o pieniądze, ani o względy, nigdy, ani dla siebie, ani dla mojej rodziny, czy przyjaciół”.

* * *

Giuseppe Roncalli’ego charakteryzował wielki spokój. Jego sumienność sprawiła, że powierzono mu misje związane z działalnością dyplomatyczną Stolicy Świętej. Chrześcijanie różnych wyznań darzyli go wielką sympatią, a muzułmanie okazywali mu głęboki szacunek. Przez kolejne dziesięciolecia pełnił misje wizytatora i delegata apostolskiego w Bułgarii (1925-34), a następnie obowiązki nuncjusza w Grecji, wikariusza apostolskiego w Turcji (1935-44) i nuncjusza we Francji (1944-53). W latach 1951-53 był stałym obserwatorem Stolicy Apostolskiej przy UNESCO.

Przyszły papież odwiedził Polskę dwa razy. Pierwszy raz 17 IX 1912 r. – odprawił wówczas Mszę św. na Wawelu i zwiedził kopalnię soli w Wieliczce. Po raz drugi był 17 VIII 1929 r. Tym razem gościł w Częstochowie, Warszawie, Poznaniu i Gnieźnie. Na Jasnej Górze odprawił Mszę św. Wówczas otrzymał obraz Czarnej Madonny, który został później umieszczony przed klęcznikiem w kaplicy papieskiej. Już jako papież wielokrotnie przyjmował Prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego, żywo interesując się losami naszego kraju. 26 V 1963 r. wygłosił ostatnie publiczne orędzie radiowe, było ono skierowane do pielgrzymów w Piekarach Śląskich.

* * *

3 IX 2000 r. Jan XXIII został beatyfikowany przez Jana Pawła II. W czasie Mszy św. beatyfikacyjnej Ojciec Święty powiedział: „W pamięci wszystkich utrwalił się obraz papieża Jana z uśmiechem na twarzy i ramionami szeroko otwartymi, przyciskającymi cały świat”.

W liturgii wspomniany jest 11 października – w rocznicę dnia, w którym nastąpiło uroczyste otwarcie Soboru Watykańskiego II.

Jan XXIII podczas swojego pontyfikatu ogłosił 8 encyklik: „Ad Petri Cathedram” (29 VI 1959), „Sacerdoti nostri primordiali” (1 VIII 1959), „Grata recordatio” (26 IX 1959), „Princeps Pastorum” (28 XI 1959), „Mater et Magistra” (15 V 1961), „Aeterna Dei” (11 XI 1961), „Poenitentiam agere” (1 VII 1962), „Pacem in terris” (11 IV 1963). Do najważniejszych należą „Mater et Magistra”, która zawiera zmianę doktryny społecznej Kościoła oraz „Pacem in terris”, która nawołuje do pokoju między narodami całego świata.

Do znaczących decyzji Papieża należy zaliczyć zwołanie w 1961 r. II Soboru Watykańskiego. Sobór zmienił oblicze Kościoła, również zachęcił biskupów, teologów oraz wiernych świeckich do podjęcia trudnego zadania, by wyrazić bogactwo wiary w nowy sposób, uwzględniający kulturowe zmiany w świecie.

Jan XXIII ustanowił komisję ds. rewizji prawa kanonicznego, której ostatecznym celem było opracowanie nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego (opublikowanego w 1983 r.). Wiele ojcowskiej troski wykazał o „Kościół milczenia”, prześladowany na różne sposoby w krajach rządzonych przez komunistów, m.in. w Polsce.

Giuseppe Roncalli przez długie lata swojego kapłaństwa spisywał notatki duchowe. Rozpoczął rok po podjęciu nauki w seminarium i kontynuował tę pracę aż do późnej starości. Jego zapiski wydane zostały pod tytułem „Dziennik duszy”. Z tego dziennika wyłania się sylwetka chrześcijanina, który był zakochany w Bogu, wystrzegał się grzechu i obdarzał przyjaźnią wszystkich ludzi, bez względu na ich poglądy czy wiarę. O „Dzienniku duszy” sam mówił, że „na tych kartach jest więcej z mojej duszy niż w jakimkolwiek innym moim tekście”.

Inspirował się przykładem łagodności św. Franciszka Salezego oraz pragnieniem świętości św. Alojzego Gonzagi. Pragnął czuwać nad każdym swoim słowem, by nikogo nie zranić. W 1903 roku napisał m.in.: „Bóg pragnie, abyśmy podążali wzorem świętych poprzez czerpanie z życiodajnej esencji ich cnót, a następnie przerabianie jej na swój własny sposób, adaptowanie do naszych indywidualnych możliwości i okoliczności życia.”

Jeden z ostatnich zapisów w jego dzienniku brzmi: „Tym, co najcenniejsze w życiu, jest Jezus Chrystus, Jego święty Kościół, Jego Ewangelia, prawda i dobroć”.

Jan XXIII jako papież podbił serca wiernych. Promieniowała z niego radość człowieka Bożego, całkowicie pochłoniętego pragnieniem głoszenia Ewangelii każdemu człowiekowi. Pragnął być zawsze kapłanem według Serca Jezusa, dlatego dbał o cierpliwość i miłosierną postawę także wobec tych, którzy oddalili się od Boga.

Zawsze otwarty, chętnie kontaktował się z prasą. Był też pierwszym papieżem od 1870 r., który odbył oficjalne spotkanie poza Watykanem. Spotkał się wówczas z więźniami, którzy sami do niego przyjść nie mogli.

Słyszał także ze zdystansowanego podejścia do ceremoniału papieskiego. Starał się go przestrzegać, ale z przyzwyczajeniem oka.

* * *

* Jan XXIII miał wielkie poczucie humoru, także na swój temat. Świadczy o tym choćby jedno z jego powiedzonek: „Každy może zostać papieżem; najlepszy dowód, że ja nim zostałem.”

* Gdy po raz pierwszy wszedł do swych watykańskich apartamentów, otworzył okno mówiąc: „Wpuśćmy trochę świeżego powietrza”. Gest ten stał się symbolem jego pontyfikatu. „Świeżego powietrza” dla Kościoła oczekiwał po rezultatach II Soboru Watykańskiego.

* Podczas odwiedzin w szpitalu Ducha Świętego roztargniona siostra przełożona przedstawiła się słowami: „Jestem przełożoną Ducha Świętego”, na co Jan XXIII odparł: „Ma siostra szczęście, ja jestem tylko wikariuszem Jezusa Chrystusa”.

* Przyjmował u siebie ludzi o różnych orientacjach politycznych, w tym znanych antyklerykałów. „Dziękuję za poglądy? Przyzna Pan, że to tak niewiele” – przekonywał jednego z nich.

* Kiedyś w czasie bankietu posadzono go obok mocno wydekoltowanej pani. Podczas deseru podał jej jabłko i wyjaśnił: „Ewa, dopiero gdy zjadła jabłko, spostrzegła, że jest naga”.

* * *

„Łagodność, dobroć, miłość” – takie przesłanie zostawił Kościołowi i światu w testamencie Jan XXIII. Chciał – wedle własnych słów – pozostać w pamięci jako ktoś, kto nie budował murów podziałów i nieufności, kto nie zasmucał nieśmiertelnych dusz, zasiewając w nich podejrzenie lub lęk, kto był szczery, lojalny i ufny, kto patrzył z braterską sympatią nawet na tych, którzy nie podzielali jego poglądów.

Wychodził z założenia, że Kościół to raczej publiczna studnia, do której ludzie od pokoleń przychodzą czerpać wodę, a Jego zadaniem jest dawać tę wodę wszystkim. Używał też innego porównania: „Jesteśmy na ziemi po to, by uprawiać ogród kwitnący życiem i któremu obiecana jest chwalebna przyszłość”.

Nam, wiernym, w dążeniu do świętości, pozostaje wnikliwe studiowanie wielkiego dorobku dwóch świętych Papieży kanonizowanych w tym roku w Rzymie. Jednak poznawanie dziedzictwa św. Jana Pawła II to nasz patriotyczny obowiązek, szczególnie wówczas, kiedy pogubiliśmy się w swoich życiowych wyborach i priorytetach.

Material zebrała: Teresa Sowińska

Historia Kościoła Gdańskiego – cz. 19

WAŻNE POSTACI XX i XXI w. KOŚCIOŁA GDAŃSKIEGO

Herb. bpa Zygmunta Pawłowicza

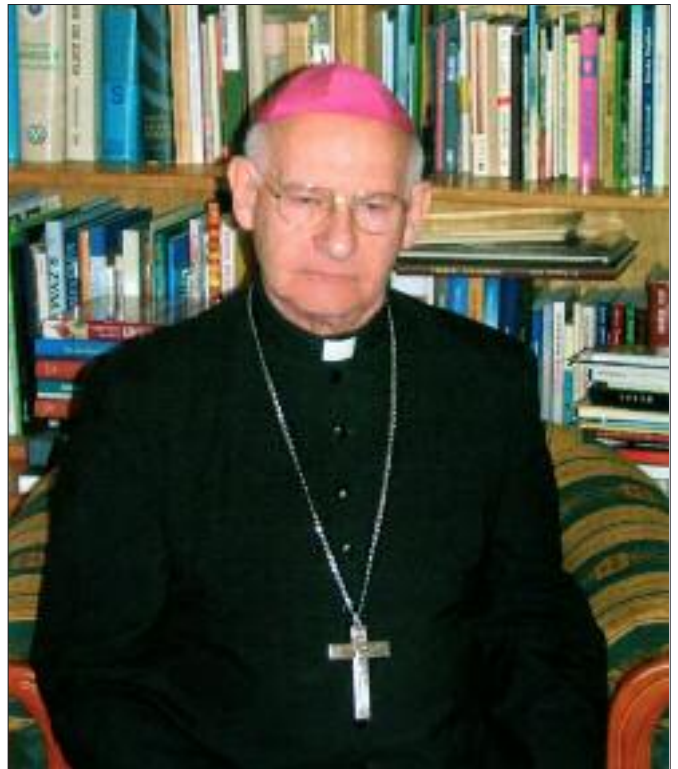
W historii Gdańskiego Kościoła ważną postacią, której nie można pominąć, jest ksiądz biskup Zygmunt Pawłowicz. Urodził się on w Gdańsku 18 listopada 1927 roku jako syn Józefa Pawłowicza i Leokadii, z domu Jadźwińskiej. Do wybuchu II wojny światowej mieszkał z rodziną w Gdańsku-Nowym Porcie. W kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej, znajdującej się w tej dzielnicy miasta, duszpasterzem był wówczas ks. Marian Górecki, a młody Zygmunt Pawłowicz służył tam jako ministrant. W owym czasie przyszły biskup uczęszczał do Gimnazjum Polskiej Macierzy Szkolnej w Gdańsku.

Przed wybuchem II wojny światowej wraz z rodzicami opuścił Gdańsk i zamieszkał w Chełmży. Tam od 1945 roku uczęszczał do szkoły średniej. Po zdaniu egzaminu maturalnego wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie, które ukończył w roku 1952. W tym też roku, 20 września, otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Kazimierza Kowalskiego.

W latach 1952-1957 pracował jako wikariusz w Gdańsku-Stogach, w parafii pw. Świętej Rodziny i w Sopocie, w parafii pw. Gwiazdy Morza. Do 1964 roku był notariuszem w kurii biskupiej w Gdańsku-Oliwie. W latach 1964-1966 był proboszczem w parafii w Stegnie. Od 1966 roku był proboszczem w parafii pw. Świętego Antoniego w Gdańsku-Brzeźnie, gdzie 14 września 1973 roku został mianowany prałatem. Od 1974 roku ks. Pawłowicz wykładał teologię fundamentalną w Gdańskim Seminarium Duchownym w Oliwie. Na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie uzyskał tytuł doktora teologii, a później doktora habilitowanego teologii w zakresie dogmatyki. Był autorem kilkunastu książek i ponad stu artykułów z zakresu teologii i religioznawstwa.

10 sierpnia 1985 roku został powołany przez papieża Jana Pawła II na biskupa pomocniczego diecezji gdańskiej. Sakrę biskupią otrzymał z rąk kardynała Józefa Glempa. Jako biskup pełnił funkcję wikariusza generalnego kapituły archikatedralnej. Był współtwórcą III Synodu Gdańskiego i bardzo aktywnym jego uczestnikiem.

22 września 2002 roku, w bazylice archikatedralnej w Oliwie biskup Zygmunt Pawłowicz, w otoczeniu biskupów przybyłych z różnych diecezji i duchowieństwa oraz wiernych z archidiecezji, dziękował Panu Bogu za pięćdziesiąt lat życia w kapłaństwie Chrystusowym wypełnionych posługą duszpasterską i biskupią ludowi Bożemu na ziemi gdańskiej. Sam o sobie mówił, że jest pierwszym biskupem polskim w polskim Gdańsku, urodzonym w Gdańsku i jednym z nielicznych, którzy pełnią obowiązki proboszcza,

Ks. bp Zygmunt Pawłowicz

jednocześnie zdobywali naukowe cenzusy w formie licencjatu, doktoratu i habilitacji. Na początku jubileuszowej uroczystości odczytany został list gratulacyjny Ojca Świętego Jana Pawła II. Abp Tadeusz Gołowski w wygłoszonej homilii ukazał bogactwo osobowości Jubilata i Jego zasługi dla Kościoła Gdańskiego w zakresie organizacji administracji, pasterskiej troski i posługi sakramentalnej. Ksiądz biskup Zygmunt Pawłowicz swoją posługę kapłańską i biskupią nazwał wielkim darem Boga, bogatego w miłosierdzie, a za szczególnie dar uznał to, że w kształtowaniu jego życiowej i duchowej formacji uczestniczyli błogosławieni kapłani gdańscy, męczennicy II wojny światowej. Ks. Bronisław Komorowski, który udzielił mu sakramentu Chrztu św. w kościele pw. św. Stanisława Biskupa Męczennika w Gdańsku-Wrzeszczu, ks. Marian Górecki, który go przygotowywał do przyjęcia Pierwszej Komunii św. w kaplicy polskiej pw. Matki Boskiej Częstochowskiej w Gdańsku-Nowym Porcie i ks. Franciszek Rogaczewski, który był jego prefektem w Gimnazjum Macierzy Polskiej w Gdańsku i przygotował go do sakramentu Bierzmowania a którego udzielił mu pierwszy biskup gdański Edward Graf O'Rourke.

1 maja 2005 roku bp Zygmunt Pawłowicz przeszedł na emeryturę. Zmarł po długiej chorobie w swoim mieszkaniu w Kurii Gdańskiej 18 marca 2010 roku. Trumnę z Jego ciałem złożono w Kryptie Biskupów Gdańskich w Archikatedrze Oliwskiej.

29 października 2010 roku trumnę z ciałem księdza biskupa Zygmunta Pawłowicza oraz pozostałe trumny gdańskich biskupów przeniesiono do nowej krypty w Archikatedrze Oliwskiej.

Kościół pw. św. Rodziny, Gdańsk-Stogi

12 czerwca 1987 r. Ojciec Święty Jan Paweł II na sopockim molo w drodze na Westerplatte. Ks. bp Zygmunt Pawłowicz idzie drugi z lewej

Kościół pw. N.M.P. Gwiazdy Morza w Sopocie

*Gdańsk Oliwa, 17 XI 2001 r.
Za stołem prezydyjnym: abp Tadeusz Gocłowski, metropolita gdański, bp Zygmunt Pawłowicz, ks. rektor Jacek Bramorski, ks. sekretarz Tomasz Frymark*

Kościół pw. św. Antoniego w Brzeźnie

*Gdańsk Oliwa, archikatedra, 29 XII 2001 r.
Abp Tadeusz Gocłowski, Ordynariusz Archidiecezji Gdańskiej podpisuje dekrety III Synodu Gdańskiego.
Z lewej strony stoi bp Zygmunt Pawłowicz*

Takich postaci w naszym stosunkowo młodym Kościele Gdańskim w XX i XXI wieku można przedstawić bardzo wiele. Oprócz wcześniej wymienionych w tym historycznym cyklu wystarczy wspomnieć księdza prałata Henryka Jankowskiego, pierwszego proboszcza przymorskiego księdza Romana Siudka, który razem księdzem Wójcikiem „wykradł” aresztowany przez służby SB obraz Matki Bo-

skiej Częstochowskiej, księdza Jana Majdera drugiego proboszcza parafii przymorskiej, księdza Hilarego Jastaka – kapelana gdyńskich stoczniowców i wielu, wielu innych.

*Hubert Bartel
wg Gwiazdy Morza nr 20/2002,
Wikipedii (hasło: Zygmunt Pawłowicz)*

Peregrynacja kopii ikony Matki Boskiej Częstochowskiej „Od Oceanu do Oceanu” trwa już dwa lata. 28 stycznia 2012 roku po uroczystościach na Jasnej Górze obraz wyruszył w świat, aby występować w obronie życia. Do dzisiaj wizerunek Matki Bożej przejechał ok. 90 tys. km, czyli pokonał drogę dwukrotnie większą od długości równika. Do wiernych trafiło ponad 250 tysięcy obrazków w 17. językach z wizerunkiem Ikony Matki Bożej. Począwszy od 1 grudnia 2013 r. obraz podróżuje po Stanach Zjednoczonych, natomiast 1 listopada br. zostanie on przekazany do Meksyku i rozpocznie wędrówkę w kierunku Ameryki Środkowej i Południowej.

Miejsca peregrynacji Ikony w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej i Kanady

Peregrynację Ikony Matki Bożej Częstochowskiej można śledzić na stronie internetowej: www.odoceanudoceanu.pl, gdzie znajdziemy relacje pisane ze wszystkich miejsc pobytu oraz załączone zdjęcia. Z tych opisów wynika, jak wielka jest potrzeba manifestowania swoich przekonań dotyczących obrony życia wśród ludzi w różnym wieku, różniących się kolorem skóry czy narodowością. Dla Polonii to dodatkowo szczególny moment, bo jednoczący wokół ikony Matki Bożej Częstochowskiej i przypominający o tradycjach wiary przodków.

Każdy dzień pisze nową historię peregrynacji. Każde nawiedzone miejsce jest niepowtarzalne, gromadzi wiernych i osoby konsekrowane na modlitwie. Ze świadectw wynika, że spotkanie z Ikoną powoduje otwarcie się serc i prowadzi do źródła wielkiego Bożego miłosierdzia. Amerykanie zaczęli ją nawet nazywać Matką Miłosierdzia.

„Ludzie mają głęboką potrzebę dotknięcia Ikony, czy jak mówią prawosławni „przyłożenia się”, aby głębiej przeżywać spotkanie z Maryją. Na Ikonie jednak pozostają ślady ustawicznego dotykania, całowania i pocierania obrazkami. Byłam bardzo wzruszona, gdy zauważyłam, że największe ślady otarć są na ręce Matki Bożej. Tam jest całowana najczęściej. Naprawiłam wszystkie uszkodzenia, nałożyłam aż trzy warstwy werniksu i teraz mam nadzieję, że nic się Jej nie stanie” – pisze konserwatorka obrazu.

W wielu miastach organizowane są Marsze Życia, np. w Waszyngtonie w asyście Rycerzy Maltańskich oraz liderów Human Life International Ikona Częstochowska przeszła waszyngtońską aleją na wzgórze Kapitolu pod wielki gmach Sądu Najwyższego. Poprzedniego dnia padał śnieg, więc zamknięto wszystkie rządowe urzędy i szkoły. Sporo osób nie mogło dojechać na marsz, ale i tak tłum liczył ok. 300 tys. ludzi, którzy szeroką aleję prowadzącą do Kapitolu wypełnili po brzegi i po horyzont.

„Było minus 9 stopni, ale nikt się tym specjalnie nie przejmował. Muszę przyznać, że ten marsz robi olbrzymie wrażenie swoim ogromem, spontaniczną, żywą reakcją młodych, którzy krzycząc, grając, śpiewając i tańcząc zaznaczają swoją postawę «pro-life». Na kapitołińskim wzgórzu, pomiędzy budynkami Parlamentu i Sądu Najwyższego, Ikonę Częstochowską otoczyła duża grupa polonijnej młodzieży. Spontanicznie odśpiewali «Czarną Madonnę». To symboliczne miejsce. Właśnie decyzją Sądu Najwyższego z 22 stycznia 1973 roku zalegalizowała aborcję w USA aż do momentu urodzenia się dziecka. Pomimo wielu wysiłków dotychczas nie udało się zmienić tego prawa.” – relacja uczestnika marszu ze strony „odoceanudoceanu”.

Matka Boża w wędrującej Ikonie Częstochowskiej wielokrotnie stawała wśród grup rozmodlonych obrońców życia pod placówkami aborcyjnymi. Na podstawie relacji ze strony internetowej „pro life” wiemy, że wiele dzieci zostało uratowanych. Znamy przypadki zadziwiających nawróceń osób, które twierdzą, że Czarna Madonna o poranionej twarzy najlepiej rozumie wielkie cierpienie kobiet, które doświadczyły aborcji. Tylko Ona potrafi otworzyć ich serca.

Obecnie Ikona odwiedza parafie na Florydzie. W marcu ruszy na północ, w kierunku wielkich jezior i odwiedzi Kanadę. W Chicago będzie w maju. Obecnie już opracowywany jest program dla Ameryki Południowej.

Organizatorzy peregrynacji bardzo dziękują wszystkim, którzy wspierają tę historyczną pielgrzymkę Ikony Częstochowskiej przez świat zarówno duchowo jak i materialnie. „Wasza obecność dodaje nam sił w dalszych staraniach. Bez Waszej pomocy nie damy rady skoordynować przejazdu przez kraje Ameryki Południowej. Pamiętajcie także o możliwości przekazania na ten cel 1% swojego podatku. Nasz Nr KRS 0000249454”.

Przyłączając się do tego apelu ufna w Boże Miłosierdzie
Teresa Sowińska na podstawie: www.odoceanudoceanu.pl

Marsz dla Życia w Waszyngtonie, 22 stycznia 2014 roku. Największy na świecie protest przeciwko aborcji. (Zdjęcie udzielone przez Wiesława Skierkę)

Konkurs plastyczny – „Księga Rodzaju”

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię”.

(Rdz 1,1)

W Szkole Podstawowej Nr 80 odbył się Wojewódzki Konkurs Biblijno-Plastyczny pt: „Księga Rodzaju”.

W etapie szkolnym wzięło udział 132 uczniów z klas od 0 do IV. Dzieci przygotowały katechetki: siostra Bernarda i pani Lucyna. Podczas uroczystego apelu, który odbył się 10 lutego 2014 r. laureaci otrzymali piękne dyplomy i nagrody. Ich fundatorem był ksiądz proboszcz Grzegorz Stoleczyk. Prace uczniów, którzy zdobyli pierwsze miejsca w szkolnych eliminacjach, zostały przekazane do Komisji Rejonowej i będą brały udział w dalszym etapie tego konkursu. Oto lista laureatów:

Klasy 0:

I miejsce – Maksymilian Resmer 03

II miejsce – Borys Gielniak 01

III miejsce – Alicja Puchałko 03

Wyróżnienia: Lammek Marika 01, Lammek Wiktoria 01, Kasperowicz Iga 03

Klasy I:

I miejsce – Kinga Tylman Ib

II miejsce – Maria Król Ib

III miejsce – Weronika Jasonek Ic

Wyróżnienia: Adam Litwin Ic, Michał Glinowiecki Ib, Paweł Zegartowski Ib

Klasy II:

I miejsce – Gabriela Orłowska IId

II miejsce – Aleksander Juszczyk IId

III miejsce – Julia Tylman IId

Wyróżnienia: Gaja Górniak IId, Eliza Lisiecka IId, Zuzanna Tyszka IId

Klasy III:

I miejsce – Igor Gielniak IIId

II miejsce – Jacek Puchałko III b

III miejsce – Hanna Rzepka IIId

Wyróżnienia: Adrianna Gąsior IIIa, Oskar Bartnik III d, Ewa Płocharczyk IIIc

Klasy IV:

I miejsce – Agata Błaszowska IVc

II miejsce – Zofia Ochnik IVb

III miejsce – Maja Brzoskowska IVa

Wyróżnienia: Kacper Kozdroń IVc, Milena Sarnacka IVc, Dawid Stachowicz IVb

W eliminacjach na etapie rejonowym Wojewódzko-Metropolitalnego Konkursu Biblijnego wzięło udział 147 uczniów z 25 szkół. Ze szkoły Szkoły Podstawowej Nr 80 wyróżnienie zdobyła Kinga Tylman z klasy Ib.

Gratulujemy i dziękujemy serdecznie dzieciom i rodzicom za zaangażowanie!

S. Bernarda

XXVII rocznica powołania KSM „Semper Fidelis”

23 lutego Kościelna Służba Mężczyzn „Semper Fidelis” świętowała swoje 27. urodziny. Z tej okazji w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Pruszczu Gdańskim odprawiona została Msza święta dziękczynna. Mszy świętej koncelebrowanej przewodniczył ks. bp Wiesław Szlachetka. Pozostałymi koncelebransami byli: ks. prałat Zbigniew Zieliński – Archidiecezjalny Duszpasterz KSM, ks. prałat Stanisław Łada – proboszcz parafii oraz duszpasterze parafialnych grup KSM, a wśród nich opiekun wspólnoty parafii św. Brata Alberta ks. Bogdan Pulczyński.

Ksiądz biskupa powitał Archidiecezjalny Moderator KSM, brat Ryszard Bednarczyk. „Jak wiemy, miesiąc luty od 1987 roku jest dla nas miesiącem szczególnym, bowiem wówczas, 28 lutego, ówczesny Ordynariusz Gdański, ks. bp Tadeusz Gocłowski powołał służbę, która zapewniała ład i porządek na zgromadzeniach wiernych w związku z wizytami Ojca Świętego Jana Pawła II na Ziemi Gdańskiej (...). Pragnę zapewnić Jego Ekscelencję, że wszystko, co czyniliśmy, nadal będziemy czynić dla chwały Bożej” – powiedział brat Ryszard.

Przed rozpoczęciem Eucharystii św. odbyła się procedura przyjęcia nowych członków KSM oraz złożenie przez nich ślubowania.

„Przez inspirację, jakie pojawiły się na kanwie wizyt apostołskich Jana Pawła II, panowie otrzymali charyzmat służby Kościołowi” – mówił w homilii ksiądz biskup. „W tekstach Pisma Świętego ten sam czasownik opisuje służbę jak również dzieło Pana Jezusa. Jezus mówi: «Syn człowieczy nie przyszedł, aby Mu służyło, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu» (Mk 10, 45). Poprzez służbę, jaka wynika z otrzymanego charyzmatu, włączeni są panowie w służbę samego Chrystusa i służą temu największemu dobru, jakim jest zbawienie. Służąc tym drobnym sprawom, służymy tej sprawie największej. Za to serdecznie panom dziękuję w imieniu całej naszej Archidiecezji” – powiedział ksiądz biskup.

Po zakończeniu Eucharystii św. ks. Zbigniew dziękował ks. bp. Wiesławowi za obecność i natychmiastową odpowiedź na zaproszenie do przewodniczenia Mszy św., za słowa doceniające wspólnotę KSM i każdego z braci, słowa będące inspiracją do dalszego działania. Ks. Stanisławowi ks. Zbigniew dziękował za zaproszenie do pruszczańskiego kościoła. Ksiądz Zbigniew zauważył, że obecność w tej pięknej i zabytkowej świątyni jeszcze bardziej uświadamia nam

ciągłość Kościoła i dzieło, które pomaga ludziom poznać Pana Boga i sens ludzkiego życia.

Okres od ostatniej rocznicy, bogaty w ważne wydarzenia z udziałem KSM, nie był szczęśliwy dla naszej parafialnej wspólnoty. Odeszło bowiem do Pana pięciu braci: Jan Bartkowiak, Stanisław Hałuszczak, Jan Jacewicz, Jan Kozłowski i Bolesław Potucha. Modliliśmy się za nich podczas Mszy św.

Świątynia w Pruszczu Gdańskim, w której odbyła się nasza uroczystość rocznicowa, została wzniesiona w XIV w. Jest to gotycka trójnawowa budowla z gwiazdzystym sklepieniem, wykonana z czerwonej cegły. Zachowało się bogate wyposażenie kościoła: renesansowa ambona (1578 r.), ozdobne balkony (1691 r.), z którymi łączy się harmonijnie bogata struktura prospektu organowego zbudowanego przez gdańszczanina Andrzeja Hildebrandta (1578 r.), barokowe stalle (1682 r.). Cykl ośmiu obrazów przedstawiających ilustracje dziesięciu przykazań, zawieszony w prezbiterium jest dziełem Antoniego Mollera. Jest to jeden z najcenniejszych zespołów pomorskiego malarstwa XVI w. ilustrujący religijność i obyczajowość tej epoki. W nawie głównej zawieszono są trzy obrazy: „Boże Narodzenie”, „Ukrzyżowanie” i „Sąd Ostateczny” (1667 r.). W zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie znajduje się późnogotycka nastawa ołtarzowa powstała w Antwerpii około 1500 r. będąca własnością pruszczańskiego kościoła. Aktualnie czynione są starania o przekazanie tego zabytku prawowitemu właścicielowi. Kościół wpisany jest do Rejestru Zabytków Nieruchomych Województwa Pomorskiego.

Tekst i zdjęcia: Stanisław Mazurek

Czcij dzieci swoje

„Przypadki występują tylko w języku polskim. W życiu działa Opatrzność” – powiedział kiedyś w prywatnej rozmowie ksiądz proboszcz. Od kiedy usłyszałam te słowa, inaczej spoglądałam na swoje życie i wyraźnie widzę je jako ciąg zaplanowanych specjalnie dla mnie zadań.

Zatem zapewne to nie przypadek, że surfując w Internecie w poszukiwaniu wartościowych treści, dotarłam do strony poświęconej sprawom katolickich rodzin. Szczególnie poruszył mnie tam artykuł o. Dariusza Kowalczyka SJ poświęcony planowanym programom wychowania seksualnego wśród dzieci. Chodzi w nich o – wzorowaną na innych krajach europejskich – edukację seksualną, która rozumie rodzinę i prawa dziecka w duchu ideologii gender. Już teraz tworzone są programy i podręczniki szkolne, do szkół przybywają tzw. edukatorzy ze stowarzyszeń i organizacji wskazanych przez różne ministerstwa, które jako beneficjenci funduszy unijnych, muszą wykazać się wdrożeniem polityki równościowej w oparciu o definicję płci społeczno-kulturowej gender. Na przykład Program Operacyjny Wiedza - Rozwój – Edukacja 2014-2020 rozdział pieniędzy uzależnia od: m.in. „przeciwdziałania stereotypom związanym z płcią społeczno-kulturową”.

Czy jako dorośli – rodzice i dziadkowie – jesteśmy bezradni wobec ustawodawców? Otóż nie. Wcześniej taki społeczny sprzeciw okazał się skuteczny m.in. w Chorwacji, gdzie pod wpływem opinii publicznej zaskarżoną ustawę odrzucił Trybunał Konstytucyjny. A w Polsce? W Gościu Nie-

dzielnym Nr 10 z 9 marca b.r. czytamy o jednogłośnie przyjętej uchwale Rady Miasta Opatowa, która wyraziła sprzeciw wobec propozycji wdrażania programów ideologii gender w system edukacyjny i wychowawczy, i uznała, że „propozycje te prowadzą do głębokiej deprawacji dzieci i młodzieży”.

Autor artykułu, o. Dariusz Kowalczyk SJ, udziela konkretnych rad i wskazówek. Rodzicom sugeruje, by domagali się respektowania ciągle jeszcze obowiązującej ustawy, która obliguje dyrektorów placówek do uzgadniania z rodzicami wszelkich programów edukacji seksualnej. Zwraca uwagę, by sprawdzać programy i poznawać poglądy osób prowadzących tego typu zajęcia, odwiedzać biura poselskie, pisać petycje do rządu i Prezydenta o zaprzestanie tego typu działań szkodzących dziecku i rodzinie. Na koniec o. Dariusz podał adres strony internetowej, na której znajduje się link, dzięki któremu możemy wysłać list – protest do pani Marszałek Sejmu Ewy Kopacz. Ten adres to: stopdyktaturze.pl

* * *

Miłość dziecka – bezwarunkowa, całkowicie ufna i bezbronna. To najwspanialszy dar, ale i zadanie. Pan Jezus ze szczególną miłością traktował dzieci, brał je na kolana, błogosławił, uzdrawiał a nawet wskrzeszał. Mówił: „do takich należy królestwo niebieskie” i jeszcze: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje”. O dziecku pojawiającym się w rodzinie mówi się „owoc miłości”, „dar dla rodziny”, „szczęście”, „skarb”. Czy możemy ten skarb zaprzepaścić? Zobojętnieć na miłość? Zamknąć drzwi Chrystusowi? Możemy. Ale kim wówczas będziemy...?

A. J.: na podstawie <http://swrodzina.eu>

ŚWIĄTECZNE SPOTKANIE RODZIN NASZYCH KSIĘŻY

OPŁATEK I KOLĘDOWANIE CHÓRU

KOLEĐOWANIE NAUCZYCIELI

ERM – FERIE ZIMOWE

DROGA KRZYŻOWA DZIECI

D.A. Z WIZYTĄ W ŻYDOWSKIEJ GMINIE WYZNANIOWEJ

We wtorek 25 lutego 2014 roku młodzież z Duszpasterstwa Akademickiego „Lux Cordis” odwiedziła Gminę Wyznaniową Żydowską w Gdańsku. Jej przewodniczący w Gdańsku – pan Michał Samet – zaprezentował najważniejsze informacje o judaizmie, przedstawił też pojęcia związane z kulturą i tradycją żydowską. Wy tłumaczył młodzieży m.in. kim jest rabin, co oznaczają takie pojęcia jak: szabat, mezuzah czy tefilin. Opowiedział też o życiu codziennym religijnych Żydów.

Zwiedziliśmy Nową Synagogę we Wrzeszczu przy ul. Partyzantów, w tym salę modlitwy oraz wystawę poświęconą pamięci gdańskich Żydów.

Dzięki spotkaniu w Gminie Wyznaniowej Żydowskiej w Gdańsku mieliśmy okazję bliżej poznać korzenie judaizmu i chrześcijaństwa, a także przewyższać uprzedzenia i otworzyć się na poznanie religii i zwyczajów żydowskich.

LUX CORDIS - ZABAWA KARNAWAŁOWA

SPOTKANIE Z PATRYCJĄ HURLAK – 02 III 2014

„Nawrócona Wiedźma”

2 marca gościliśmy w naszej wspólnocie parafialnej ks. Marka i panią Patrycję Hurlak. Podczas każdej Mszy św. ksiądz Marek głosił Słowo Boże, a pani Patrycja świadectwo swojego nawrócenia. Aktorkę znamy m.in. z serialu „Klan”, „Blondynka”, „Na Wspólnej”. Od ponad 20 lat związana była ona z czarną magią. Historię swego życia i powrotu do Chrystusa przedstawiła również w książce – wywiadzie pt. „Nawrócona wiedźma”, którą chętni mogli zakupić po wyjściu z kościoła.

Po Mszy św. o godzinie 20.00, w ramach spotkania Duszpasterstwa Akademickiego „Lux Cordis”, uczestniczyliśmy w spotkaniu, podczas którego pani Patrycja odpowiadała na liczne pytania związane z jej nawróceniem i zagrożeniami duchowymi.

Naszym gościom serdecznie dziękujemy za ich obecność wśród nas, za wspólną modlitwę, wygłoszone Słowo Boże i świadectwo wiary. Życzymy im owocnego kroczenia drogą Chrystusa i zapewniamy o naszej pamięci w modlitwie.

MINISTRANCI – WYJŚCIE NA KRĘGLE

MSZA ŚW. AKADEMICKA – 2 III 2014

Jeśli jesteś w wieku akademickim, to zapraszamy na Niedzielną Eucharystię i do naszego Duszpasterstwa Akademickiego „Lux Cordis”.
Oprawę Mszy św. zapewnią Liturgiczna Służba Ołtarza, Duszpasterstwo Akademickie „Lux Cordis” i Schola „Lux Cordis”.
Wiecej informacji na stronie: www.bratalbert.com.pl

D.A. - SPOTKANIE Z BR. TOMASZEM CIESIELSKIM

W niedzielę, 2 lutego br. Duszpasterstwo Akademickie „Lux Cordis” gościło brata Tomasza Ciesielskiego – kamilianina posługującego wśród najuboższych w Warszawie. Podczas spotkania dowiedzieliśmy się o jego drodze powołania oraz o pracy z osobami bezdomnymi i uzależnionymi od wszelkich używek.

Brat Tomasz podkreślił, że nie tyle ważna jest pomoc materialna, co zwrócenie uwagi na drugiego człowieka, który jest spragniony miłości. Podzielił się z nami swoim świadectwem życia oraz powiedział, jak bardzo ważne jest dostrzeżenie Jezusa w każdym człowieku.

Po spotkaniu Agnieszka Wilszewska powiedziała: „To spotkanie pozwoliło mi zrozumieć głębszy sens życia. Świadectwo brata Tomka uzmysłowiło, jak ważne, a nawet najważniejsze, jest dawanie siebie innym, pomoc ludziom słabszym, skrzywdzonym i doświadczonym przez życie. Kolejny raz utwierdziłam się w przekonaniu, że każdy człowiek jest stworzony na obraz i podobieństwo Boga. Każdy nosi w sobie Jezusa, który czeka właśnie na naszą uwagę, któremu zależy, byśmy nie przechodzili obojętnie, udając, że Go nie dostrzegamy”.

Strasburg symbolem ekumenizmu w duchu Taizé

Ostatnie spotkanie Taizé, które odbyło się w Strasburgu, nie przyciągnęło wprawdzie tylu uczestników jak rok temu Rzym, cieszyło się jednak i tak dużym powodzeniem. Miasto to jest bowiem bardzo ciekawe z wielu różnych powodów. Mieści się w nim przede wszystkim siedziba Parlamentu Europejskiego, a jego położenie tuż przy granicy z Niemcami najlepiej chyba sprzyja ekumenizmowi, który był tu widoczny nie tylko na tradycyjnym już spotkaniu przedstawicieli wszystkich wyznań 30 grudnia, lecz także podczas całego spotkania. Wszyscy jego uczestnicy nocowali w rodzinach katolickich lub protestanckich w samym Strasburgu lub w leżącym na drugim brzegu Renu niemieckim mieście Ortenau. Jadąc na wieczorne spotkania modlitewne do strasburskich kościołów lub hal targowych, wiele osób przekraczało zatem codziennie francusko-niemiecką granicę. Nasza grupa nie musiała tego czynić, gdyż została zakwaterowana w samym centrum Strasburga. Wraz z Dominiką miałyśmy wyjątkowe szczęście, bo trafiłyśmy do przemilłej rodziny protestanckiego biskupa diecezji strasburskiej. Pani pastora raczyła nas tak dobrym jedzeniem, że nie udało nam się schudnąć ani grama, mimo że po raz pierwszy zrezygnowano podczas całego spotkania z wydawania obiadów. 26 rodzajów pysznych ciasteczek, które upiekła na święta, okazały się dla nas codzienną pokusą nie do odparcia.

W Alzacji, której stolicą jest właśnie Strasburg, dominują protestanci w przeciwieństwie do sąsiedniej, katolickiej raczej Lotaryngii. Strasburska katedra jest jednak katolicka i słynie z najdłuższej chyba znanej mi szopki. Przedstawia ona najważniejsze wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem (Zwiastowanie, Nawiedzenie, Narodzenie, Pokłon Trzech Króli oraz Ofiarowanie w świątyni) i ciągnie się wzdłuż całej niemal lewej nawy. Ciekawostką tej świątyni są również olbrzymie, rozwieszone pomiędzy filarami arrasze ze scenami biblijnymi, które zastępują tradycyjne obrazy.

Nas, Polaków, interesowały szczególnie polskie akcenty w Strasburgu. W katedrze obok zabytkowego zegara astronomicznego wisi na przykład portret Mikołaja Kopernika pośród innych znanych astronomów. Na dziedzińcu Parlamentu Europejskiego znajduje się natomiast wielka metalowa kula autorstwa państwa Urbanowiczów, symbolizująca zjednoczoną Ziemię, a będąca prezentem Wrocławia z 2005 r. Z kolei na fresku przedstawiającym narody idące do św. Krzyża w protestanckim kościele młodszym pw. św. Piotra widnieje rycerska personifikacja Polonii. Najbardziej zdziwił nas jednak fakt, że symbolem stolicy Alzacji (choć zawsze to Polska słynęła jako kraina bocianów) okazał się bocian. Jego wizerunek spotkać tam można było dosłownie wszędzie, a turystycznym hitem stały się białe, zimowe czapki z czerwonym dziobem i zwisającymi bocianimi nogami.

Największy zachwyt wszystkich uczestników spotkania wzbudziły jednak strasburskie dekoracje świąteczne. Ich bogactwo i różnorodność sprawiają, że Strasburg nazywany jest francuską stolicą Bożego Narodzenia. Na głównym placu miasta stała najwyższa we Francji, choć nieco krzywa choinka, pod którą umiejscowiono podświetlane wieczorami mini-miasteczko. Każda najmniejsza uliczka w centrum miasta, a nawet każdy sklep czy dom mieszkalny miał swój oryginalny wystrój świąteczny. Z większości fasad zwisały wszelkiego rodzaju zwierzaki, wśród których zdecydowanie przeważały misie, a także bardzo różnej wielkości

bombki. Wszystkie ulice mieniły się natomiast kolorowymi iluminacjami, a nad jedną z nich na Starówce na okres świąt Bożego Narodzenia zawieszono jak co roku przepiękne kryształowe żyrandole wyprodukowane w pobliskiej fabryce. Przed każdym budynkiem w centrum miasta stały pomalowane całe na biało smukłe, brzoźowe drzewka, które były zresztą jedynym białym akcentem tej zimy, gdyż w Strasburgu świeciło cały czas słońce i nie było ani śladu śniegu. Piękną pogodę zakłócały jedynie poranne i wieczorne gęste mgły, które szczerlnie przykrywały miasto położone w necie między malowniczym Lasem Szwarcwaldzkim a pasmem Wogezów. W ciągu dnia ustępowały jednak na szczęście i można było wtedy podziwiać piękną panoramę miasta z wieży katedralnej o wysokości 66 m.

Tekst i zdjęcia: Ewa Wojacek

prawdziwa ekumenia (nie tylko wyznaniowa)

najdłuższa zapewne szopka bożonarodzeniowa

Strasbourg – francuska stolica Bożego Narodzenia

Intencje do św. Brata Alberta

PROŚBY I DZIĘKCZYNIENIA

- Św. Bracie Albercie, otocz swą opieką naszą parafię, wszystkich Kapłanów. Wypraszań nowe powołania kapłańskie i zakonne. Polecamy Ci naszych dobroczyńców. Wskazuj drogę do Jezusa szczególnie tym, którzy się zagubili.
- Św. Bracie Albercie, nasz Patronie, proszę o błogosławieństwo i opiekę na każdy dzień. Upraszań dla mojej Rodziny łaskę pojednania z Bogiem i między nami oraz potrzebne łaski dla dusz czyścowniczych. Dziękuję Ci za Twoją miłość okazaną mi w chorobie.
- Kochany Bracie Albercie, proszę proś Boga o przebaczenie grzechów dla całej Rodziny.
- Św. Bracie Albercie, dziękuję za wszelkie łaski, które nam wypraszasz: za moje zdrowie, o które dalej proszę. Proszę o światło Ducha Świętego dla wnuka w jego życiu duchowym, polecam wnuczkę i córkę, która wyjeżdża z rodziną na wypoczynek i o szczęśliwą podróż. Polecam Ci Synową w dniu Jej urodzin i imienin. Święty nasz Patronie, pobłogosław całej mojej Rodzinie.
- Kochany Bracie Albercie, prosimy za Księdza Stanisława Pamulę. Bądź Patronem Jego kapłańskiej posługi.
- Św. Bracie Albercie, pomóż rozwiązać problemy duchowe i ekonomiczne córki Beaty i Iwony.
- Św. Bracie Albercie, proś Trójjedynego Boga o dalsze łaski i błogosławieństwo na każdy dzień w mojej rodzinie. Spraw, aby nie utracili pracy, ponieważ zagraża im jej utrata. Broń dziedzictwa Ojców naszych i wysłuchaj wszelkich prośb, które noszę w sercu.
- Św. Bracie Albercie, dziękuję za czas rekolekcji, za ojca rekolekcyjnego ks. Jacka Pawłowskiego i proszę wspieraj go swoją opieką i jego prace apostołskie.
- Św. Bracie Albercie, dziękuję za wszystkie łaski, które nam wypraszasz, za zdrowie i za szczęśliwe podróże. Proszę, wstaw się do Pana Jezusa o miłosierdzie za moimi najbliższymi, którzy nie uczestniczą w niedzielnej Mszy św. Proszę o światło Ducha Świętego dla lekarzy podczas mojego zabiegu.
- Św. Bracie Albercie, dziękuję za łaski, które nam wyprosiłeś, za poprawę mojego zdrowia, o które w dalszym ciągu proszę. Proszę o światło Ducha Św. na nadchodzące Święta, abyśmy je przeżyli zgodnie z przykazaniami Bożymi i wszelkie łaski zgodne z wolą Bożą. Kochany Bracie nasz Patronie, nie opuszczaj nas.
- Św. Albercie, powierzamy Ci naszą Rodzinę Zakonną, prosząc o wszelkie potrzebne łaski, aby każda Siostra betanka była w swojej posłudze świadkiem Twojej miłości i pokoju.
- Św. Bracie Albercie, proś o łaski dla wszystkich, którzy pracują w naszej świątyni przy kratownicy, Drodze Krzyżowej i sprzątaniu kościoła.
- Św. Bracie Albercie, pomóż mi proszę, w wypełnieniu woli Bożej. Dziękuję Ci Bracie Albercie za wszystkie łaski, które nam wypraszasz.

- Panie Jezu proszę Cię, przez wstawiennictwo Brata Alberta o łaskę uzdrowienia Oleńki i jej rodziców, o Twoją opiekę także dla mnie i wszystkich moich bliskich.
- Św. Bracie Albercie, proszę Cię za moją rodziną o miłość, jedność, radość i wiarę.
- Św. Bracie Albercie, dziękuję Boga za dar życia i wszystkie dary. Oddaję Ci naszą dobrą wolę służenia Tobie i odrodzenie narodu Polskiego. Wyproś nam wierność Bogu i dobrą wolę aby Mu służyć.
- Św. Bracie Albercie, pomóż nowożeńcom i całej rodzinie oraz proszę Cię o stałą pracę dla nich.
- Św. Bracie Albercie, przez twoje wstawiennictwo i wstawienictwo Św. Rodziny proszę Cię o błogosławieństwo, miłość w rodzinie i w pracy.
- Św. Bracie Albercie, wypraszań łaskę dla wszystkich, którzy są daleko od Jezusa, miej w opiece moją rodzinę i tych, którzy prosili mnie o modlitwę. Proś za zmarłymi, by oglądali Oblicze Boga.
- Za przyczyną Brata Alberta, proszę Cię Jezu, otwórz serca rządzących na dobro. Dziękuję Ci za wszelkie dobro, które otrzymuję od ludzi.
- Św. Bracie Albercie, błogosław małżonkom: Andrzejowi i Katarzynie, Mateuszowi i Hannie, Krzysztofowi i Żanecie. Proś Jezusa, by przyjął moich zmarłych: męża, rodzinę, dziadków i zmarłych z rodziny do swojej radości w niebie.
- Św. Bracie Albercie, błogosław naszej rodzinie, Tobie zawierzam nasze życie, dziękuję za życie każdego z nas, proszę o błogosławieństwo i łaskę na każdy dzień, zwłaszcza cierpliwość i miłość.
- Św. Bracie Albercie, podzieluj Jezusowi za wszystkie Jego dary pochodzące od Niego, za chorobę, radości, smutki i wszelkie ograniczenia. Miej w opiece i wspomagaj wszystkich bliskich memu sercu na każdy dzień. Wyjednaj niebo zmarłym, gdyż ufam Tobie.
- Św. Bracie Albercie, dziękuję Ci za wszystkich ludzi dobrej woli, a nade wszystko za kapłanów i osoby konsekrowane. Parafianka.

Siostra Lidia i Siostra Amanda

Porządek Mszy św.

Niedziele i uroczystości

- 6.30, 8.00, 9.30 (młodzież),
- 11.00 (dzieci),
- 12.00 (przedszkolaki),
- 13.00 (suma),
- 18.00, 20.00 (studenci)

Dni powszednie

- 6.30, 7.00, 7.30, 18.00.

Święta „zniesione”

- 6.30, 7.00, 7.30, 9.00, 17.00, 18.00.

Zbiorowe za zmarłych

- drugi czwartek miesiąca godz. 8.00

Biuro Parafialne

Godziny otwarcia

- poniedziałek godz. 16 -18
- środa godz. 16.00-18.00
- piątek godz. 16.00-18.00

POWOŁANI DO WIECZNOŚCI:

- Śp. Mirosław Kordas, lat 71, zm. 13.12.2013 r.
 Śp. Stefania Szuta, lat 85, zm. 14.12.2013 r.
 Śp. Kazimierz Kostrzewa, lat 69, zm. 15.12.2013 r.
 Śp. Stefan Salwa, lat 80, zm. 27.12.2013 r.
 Śp. Mieczysław Lauda, lat 59, zm. 30.12.2013 r.
 Śp. Zdzisław Lubieniecki, lat 79, zm. 30.12.2013 r.
 Śp. Anna Figura, lat 75, zm. 1.01.2014 r.
 Śp. Lucjan Siepka, lat 95, zm. 2.01.2014 r.
 Śp. Zofia Ickiewicz, lat 81, zm. 6.01.2014 r.
 Śp. Władysława Zalewska, lat 67, zm. 8.01.2014 r.
 Śp. Roman Pelpliński, lat 51, zm. 11.01.2014 r.
 Śp. Wojciech Skorupski, lat 72, zm. 12.01.2014 r.
 Śp. Stanisław Hałaszczyk, lat 73, zm. 13.01.2014 r.
 Śp. Ireneusz Radaszkiewicz, lat 48, zm. 15.01.2014 r.
 Śp. Barbara Kukułka, lat 77, zm. 20.01.2014 r.
 Śp. Jadwiga Karpińska, lat 89, zm. 21.01.2014 r.
 Śp. Stanisława Splisgardt, lat 89, zm. 24.01.2014 r.
 Śp. Stefan Magierski, lat 83, zm. 24.01.2014 r.
 Śp. Lucjan Cegiełka, lat 89, zm. 24.01.2014 r.
 Śp. Bernard Szulc, lat 83, zm. 27.01.2014 r.
 Śp. Agnieszka Lis, lat 37, zm. 28.01.2014 r.
 Śp. Wojciech Niemcewicz, lat 79, zm. 30.01.2014 r.
 Śp. Adam Józef Piechnik, lat 74, zm. 1.02.2014 r.
 Śp. Władysław Majkowski, lat 82, zm. 2.02.2014 r.
 Śp. Helena Las, lat 82, zm. 5.02.2014 r.
 Śp. Teodora Kozioł, lat 78, zm. 5.02.2014 r.
 Śp. Elżbieta Okulicz, lat 85, zm. 6.02.2014 r.
 Śp. Alfons Łobocz, lat 75, zm. 7.02.2014 r.
 Śp. Eugeniusz Łukaszewicz, lat 68, zm. 10.02.2014 r.
 Śp. Jadwiga Weselińska, lat 95, zm. 11.02.2014 r.
 Śp. Barbara Fiedorowicz, lat 78, zm. 12.02.2014 r.
 Śp. Michał Waśk, lat 56, zm. 13.02.2014 r.
 Śp. Alfons Szumowski, lat 80, zm. 14.02.2014 r.
 Śp. Ryszard Ługiewicz, lat 74, zm. 18.02.2014 r.
 Śp. Witold Krajewski, lat 82, zm. 21.02.2014 r.
 Śp. Barbara Kaparuk, lat 67, zm. 22.02.2014 r.
 Śp. Anna Rogulska, lat 82, zm. 26.02.2014 r.
 Śp. Zygmunt Kociński, lat 75, zm. 27.02.2014 r.
 Śp. Maria Litwin, lat 100, zm. 27.02.2014 r.
 Śp. Bronisława Janecka, lat 90, zm. 2.03.2014 r.
 Śp. Bernadeta Lorrek, lat 80, zm. 2.03.2014 r.
 Śp. Czesław Jaroszuk, lat 89, zm. 2.03.2014 r.
 Śp. Mirosława Zakrzewska, lat 78, zm. 4.03.2014 r.
 Śp. Anna Borzęcka, lat 58, 9.03.2014 r.
 Śp. Tadeusz Górski, lat 66, zm. 9.03.2014 r.
 Śp. Halina Śmielek, lat 79, zm. 10.03.2014 r.
 Śp. Stanisław Wielewski, lat 84, zm. 12.03.2014 r.

Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

WŁĄCZENI DO WSPÓLNOTY PRZEZ CHRZEST ŚWIĘTY:

Aleksander Mateusz Bąkowski	15.12.2013 r.
Alicja Anna Poprawa	15.12.2013 r.
Tymon Tymiński	25.12.2013 r.
Marek Gałązka	25.12.2013 r.
Florentyna Hanna Wysiecka	25.12.2013 r.
Natalia Bernatowicz	26.01.2014 r.
Stanisław Henryk Zielonka	26.01.2014 r.
Jakub Franciszek Smoszna	26.01.2014 r.
Lena Maria Borejsza	2.02.2014 r.
Maja Wojciechowska	9.02.2014 r.
Laura Nikola Antończyk	23.02.2014 r.
Oliwier Karol Ciecholewski	23.02.2014 r.
Kalina Jedenasty	23.02.2014 r.
Milena Jadwiga Banaszek	2.03.2014 r.
Anita Anna Zegartowska	9.03.2014 r.

JUBILEUSZE

50. ROCZNICĘ MAŁŻEŃSTWA obchodzili:

Teresa i Jan Kadłubowscy	19.01.2014
Anna i Franciszek Zięba	16.02.2014

„Głos Brata” – pismo wydawane przez parafię pod wezwaniem św. Brata Alberta, adres: 80-395 Gdańsk, ul. Olsztyńska 2, tel. 058 556 42 40, e-mail: albert@diecezja.gda.pl, www.bratalbert.com.pl

Opiekun redakcji – ks. Tadeusz Polak. Redaguje zespół. Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów. Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Listy do redakcji prosimy składać w punkcie sprzedaży prasy katolickiej przy kościele lub w kancelarii parafialnej. Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: Teresa Sowińska. Korekta artykułów: Anna Jaškowiak. Informacje parafialne: Marcin Smoszna. Zdjęcia: Mirosław Jaškowiak, Ryszard Magulski, ks. Mateusz, ks. Bogdan, ks. Grzegorz, ks. Tadeusz, młodzież i z archiwum parafii. Okładka i ilustracje: Andrzej Sowiński.

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY – 22 XII 2013

Kiermasz Bożonarodzeniowy ze... św. Bratem Albertem :) 22 grudnia wolontariusze ze Szkolnego Koła Caritas przy Gimnazjum nr 21, dzięki gościnności księdza Proboszcza, zorganizowali kiermasz Bożonarodzeniowy.

Prace zaprezentowane na kiermaszu przygotowywali uczniowie z naszej szkoły na zajęciach Koła Artystycznego prowadzonego przez p. Katarzynę Kłosowską. Miło było słuchać słów zachwyty i uznania, tym bardziej, że wolontariuszki, które tego dnia sprzedawały małe dzieła były również ich autorkami. Na szczęście opiekuna SKC, wolontariuszki były bardzo wtajemniczone w tajniki rzemiosła i radośnie tłumaczyły, jak powstawały prace. Jak zwykle przez te kilka godzin mogliśmy bardzo miło spędzić czas, prowadząc życzliwe rozmowy z parafianami. Za każde dobre słowo bardzo dziękujemy!

W międzyczasie wolontariuszki w charakterystycznych „żółtych koszulkach” roznosiły do parafian przygotowane przez księży paczki Bożonarodzeniowe. Towarzyszyła temu bardzo miła atmosfera.

Oczywiście nie sposób zapomnieć o gościnności księży, którzy jak zwykle zadbali o nasze dobre samopoczucie. Serdeczne rozmowy i uśmiechy, słodkości i kawy i... witraże naszych uczniów w oknach ;) za to wszystko wielkie „Bóg zapłać!”.

Parafianie podziwiają i kupują podczas kiermaszu małe dzieła na świąteczny stół Bożonarodzeniowy

Dzięki ofiarności parafian uzyskaliśmy 355,70 zł. Pieniądze zostaną przeznaczone na dofinansowanie obiadów, dla potrzebujących uczniów z naszej szkoły.

Wielu Błogosławieństw w nadchodzącym Nowym Roku!

Opiekun SKC: Agnieszka Banasiak

ZABAWA KARNAWAŁOWA DZIECI – 2 III 2014

DZIĘKUJEMY PANI KRYSI ZA 20 LAT PRACY W KIOSKU

ŻYCZENIA NA ŚWIĘTA WIELKIEJ NOCY

*Drogim Czytelnikom „Głosu Brata” życzymy
radości wiary w Syna Bożego, który zwyciężył śmierć i oświetlił mroki
naszego życia światłem Swojego Zmartwychwstania.
Niech przykład świętych Papieży Jana XXIII i Jana Pawła II
zachęca nas do troski o pokój i rodzinę*

Redakcja